

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Після нашестя

Путінські «визволителі» показали справжнє обличчя на Херсонщині...

СТОР. 8

З людьми і для людей

Легка рука бабусі Іванни відкрила шлях лікарській династії

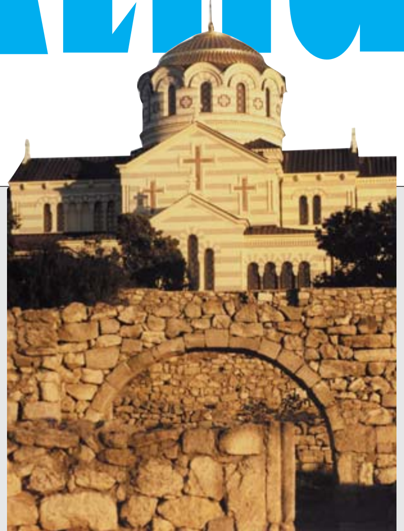
СТОР. 16

Історія

«І Крим, і Тамань були частиною Київської Русі»

СТОР. 18

№ 9 (6013) СЕРЕДА, 21 СІЧНЯ 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Узгоджувати проекти на стадії підготовки

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Члени Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин під час засідання заслухали доповідь радника із зв'язків з парламентом і громадянським суспільством консультативної місії Європейського Союзу з реформування сектору громадської безпеки Алана Скурбаті — він розповів про мандат місії в Україні та перспективи співробітництва з українським парламентом.

За словами А. Скурбаті, місію створено на прохання Президента України і вона почала працювати з грудня минулого року. Нині до складу місії входять експерти з 16 країн Євросоюзу, проте згодом її чисельність збільшиться майже вдвічі — до 106 осіб із 23 країн ЄС. Окрім Міністерства юстиції, Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки, місія також співпрацюватиме з дев'ятьма парламентськими комітетами.

Саме про таку співпрацю з огляду на проблеми із забезпеченням прав людини та безпеки громадян України йшлося під час засідання профільного комітету.

СТОР. 3

Пошуки миру під час терору

Сьогодні в Берліні має відбутися чергова зустріч глав МЗС країн «нормандської четвірки», котрі намагаються підготувати саміт в Астані, на якому глави цих держав планують імплементувати Мінські угоди. Але на час підготовки матеріалу до друку жодної інформації про це не було.

Усі попередні численні переговори перших дипломатів України, Росії, Німеччини і Франції закінчувалися без успіху. Нинішню зустріч у столиці ФРН скептично в інтерв'ю одному з видань оцінив глава МЗС України Павло Клімкін, який вважав, що вона може не відбутися. Та й на переговори в Астані, плановані на кінець січня, він не покладає великих сподівань.

СТОР. 19

Леви станиці Луганської

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Тут сьогодні — передній край оборони. Далі — річка Сіверський Донець, окупована бандитами українська територія.

Станицю Луганську захищає від найманців тактична група 17-ї бригади «95 квартал». Більшість її бійців — з Криворіжжя, тому й назвали себе так, як зветься квартал у центрі їхнього міста — столиці Кривбасу. Вони сповнені бойового духу та оптимізму. Солдат Андрій написав вірша, що став неофіційним «гімном» підрозділу. Процитувати його, на жаль, ми не можемо. Але коротко, з деякими евфемізмами, він звучить приблизно так: «Путін буде помирати, йому хліба не давати. Від Кривбасу до Донбасу будем бити... (кого? нехорошого Путіна!)». Як кажуть в армії: кому що неясно?!

А про те, чому ми назвали їх левами, — читайте на 10-й сторінці сьогоднішнього номера.

ПОДІЯ

У країні стартувала четверта хвиля мобілізації

Відучора в Україні почав діяти указ Президента про часткову мобілізацію. Призовна кампанія складається з декількох етапів і триватиме 210 днів. За цей час армійські лави мають поповнити понад 100 тисяч захисників. У військовому відомстві обіцяють пропорційну мобілізацію по всіх регіонах країни. При цьому акцент ставиться не на кількості, а на якості. Раніше заступник начальника Головного управління оборонного та мобілізаційного планування Генштабу ЗСУ Володимир Талалай повідомив, що в цей період новобранців на строкову не братимуть.

СТОР. 12

ПРОГНОЗ

Водіїв попереджають про небезпеку

Найближчими днями синоптики прогнозують погіршення погодних умов, зокрема, у столиці вже напередодні всю ніч ішов мокрий сніг, тож на прибирання доріг довелося вивести чи не всю наявну техніку. Це і снігоприбиральні машини, й машини для обробки вулиць сіллю та піском, не припиняли свою роботу й працівники комунальних служб. Водночас Державна служба з надзвичайних ситуацій попередила водіїв та закликала без зайвої потреби не виїздити на дороги, оскільки погодні умови не лише в столиці, а й у багатьох регіонах дещо погіршаться. Так, за прогнозом Закарпатського обласного гідрометеоцентру, через сильні опади — мокрий сніг та дощ, на високогір'ї області залишатиметься загроза сходження лавин. Тож можливі зсуви снігу на дороги. Нагадаємо: з початку року на Закарпатті зійшли вже чотири снігові лавини, які блокували проїзд автошляхами регіону.

КОРОТКО

■ Під час третього фестивалю вуличних вертепів «Нова радість стала» у Рівному для тяжкопораненого при захисті Донецького аеропорту «кіборга» Федора Мисюри зібрано понад 15 тисяч гривень, **дізнався наш постійний читач Олександр ДЖИГИРЕЙ.**

■ На Черкащині власники земельних паїв отримали за їх оренду майже 900 мільйонів гривень, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ У Трускавці після протестів місцевих мешканців скасували концерт «кроликів» — дуету Володимира Данильця та Володимира Мойсеєнка. Громадськість вимагає «Трускавецькурорт» вибачитися перед народом, **з'ясується наш власкор Богдан КУШНІР.**

Цьогоріч понад 340 млн. грн. держава може спрямувати на реалізацію механізмів підтримки із заміщення газу *(Урядовий портал)*

Вивести суддівство з неволі

У останній сесійний тиждень цього скликання Верховна Рада прийняла за основу два законопроекти, які стосуються судової реформи. Один із них розробляли в адміністрації Президента, інший напрацьовували народні депутати із представниками громадськості. Заступник голови адміністрації Президента Олексій Філатов перед голосуванням назвав підготовлений за його участю документ «гарним».

Однак громадські активісти виступили проти такого варіанта удосконалення системи, мотивуючи це тим, що запропонований документ реально мало що змінює, створюючи натомість нові щілинки для корупції. Депутатський законопроект є по суті альтернативним, однак обидва законопроекти вже схвалені в першому читанні. Тепер парламентаріям треба об'єднати ці два документи так, щоб узяти з них найпотрібніше. Чи вдасться це народним обранцям і що чекає на українську судову реформу? Про це в розмові з одним із авторів депутатського законопроекту, заступником Голови Верховної Ради Оксаною СИРОЇД (на знімку).

Позбутися впливу

— Оксано Іванівно, яким ви бачите сучасне судочинство і якими сьогодні вимальовуються його перспективи?

— Чому маємо такий інтерес до судової реформи? Чому навколо цього питання точаться дебати і в суспільстві, і в парламенті? Здавалося б, вузька тема, яка мала б цікавити тільки фахівців, а вона викликає таке збурення. Подивимося в природу цього інтересу: з часом те первинне, з чого все почалося, стирається. Але пригадаймо свої рефлексії річної чи дворічної давності. Думаю, тоді всі ми відчували неймовірне приниження. Хтось, можливо, сам мав справу із судом і розумів своє безсилля, коли в обличчя просто насміхались і давали зрозуміти, що рішення вже прийнято. Хтось захищався від рейдерських атак, чи боронив власну недоторканність, як це було під час Майдану. Страждали навіть ті, хто не був особисто в залі судового засідання. Ми спостерігали, як слухалися політичні справи. І якщо зазирнути собі всередину, гадаю, всі ми зрозуміємо, що в ті моменти пережили глибоке приниження. Саме це й змусило суспільство вимагати змін. Хоча сама по собі людина ніколи не цікавилася судовою системою. Яке кому діло до того, які там суди чи органи суддівського самоврядування?

> **Про правознавців:**
>
> ***«Нам варто відпустити суддів, нехай, можливо, недосконалих. Вони мають пройти свою пустелю, свої 40 років і повернутися до українського суспільства обличчям».***

Відповіді на запитання, якою має бути реформа, треба шукати, виходячи з усього цього. У її результаті повинен з'явитися суд, який захистить людську гідність. І тут варто замислитися: що призвело до ситуації, яку сьогодні маємо? Кажуть, суди корумповані. І це правда. Служителі Феміди не є незалежними. Це також правда. Але якщо вибудувати алгоритми в пошуках кореня зла, все зведеться до політичного впливу на судову систему.

Так було закладено давно. На жаль, з 1996 року Конституція визначає, що Президент призначає суддів на п'ятирічний термін, а Верховна Рада — безстроково. Це два політичні інститути — глава держави і парламент. Вони ж формують Вищу раду юстиції, яка відповідає за призначення та звільнення суддів. Маємо залежну систему, яка, виконуючи політичні замовлення, призводить до приниження людської гідності. Тому, щоб здійснити реформу, треба вивести суддівство з політичної неволі. Як у біблійній формулі: відпустити «народ», щоб він 40 років ходив пустелею. Нам варто відпустити суддів, нехай, можливо, недосконалих. Вони мають пройти свою пустелю, свої 40 років і повернутися до українського суспільства обличчям. Звісно, кажу про умовні 40 років. Але це те, без чого всі решта зміни є косметичними і не дадуть змістовного, якісного ефекту для кожної людини.

— У яких моментах законопроекти, запропоновані Президентом і народними депутатами, розходяться?

— Власне, саме в цих моментах і були певні розбіжності. Група, яка працювала над законопроектом, зареєстрованим депутатами, у тому числі й за моїм авторством, це експерти, які працювали над цією темою десять років, починаючи із 2005-го. Усе, чого ми намагалися максимально досягти, — мінімізувати цей політичний вплив. Ми не можемо його повністю забрати, бо це суперечить Конституції. Водночас, у законопроекті, запропонованому Президентом, є дуже багато хороших ідей, але там немає якісного відштовхування суддівства від політики. У цьому й були основні розбіжності.

Самоврядування для служителів Феміди

— На чому ще наполягатимете у подальшій роботі над законопроектом про судову реформу?

— Є кілька основних інститутів, які роблять систему якісною і незалежною. Перше — добір суддів. Маємо розуміти, кого обираємо, на основі яких критеріїв і відповідно до яких процедур. Ці моменти непогано прописані в обох документах. Вони досить сумірні. Друге — процедури дисциплінарної відповідальності. Наш законопроект у цьому сенсі вважаю якіснішим, бо він пропонує більше критеріїв і чіткіше виписує підстави для звільнення суддів. Адже звільнення за порушення присяги, як сьогодні записано в Конституції, залишається свавільним. Ми намагалися зробити це положення об'єктивованим, щоб воно мало вимірність, щоб не можна було його трактувати, як «я вважаю, що цей суддя порушив присягу», а існували для цього чіткі підстави.

Ще один важливий момент — суддівське самоврядування. Дехто ставиться до таких реформ, можливо, навіть упереджено, побоюючись створити суддівську касту, корпоратизувати їх. У мене є зустрічне запитання: ми ніколи не мали суддівського самоврядування, і за ці 20 років незалежність суддів тільки погіршувалася. То, може, все-таки спробувати піти від протилежного, використати інший метод? Навіщо боятися корупційної незалежності, якщо вона й так існує? Гірше вже, мабуть, не стане. Я з цього приводу абсолютно спокійна ще й тому, що є теорія влади. Як математика має свої певні формули, так і юридична теорія має свої формули. Одну з них я озвучую для себе так: повноваження може бути тільки там, де є відповідальність за його виконання. Якщо Верховна Рада і Президент не несуть відповідальності за якість діяльності суддів, то для чого їм повноваження? Зрештою, ми ж не в главі держави чи в депутатів запитуємо: «чому судді працюють неякісно?». Тому повноваження стосовно призначення і звільнення мають здійснюватися саме через органи суддівського самоврядування. Вони формуватимуться із суддів знизу, а не через верх, як зараз. Ми кажемо, що це мають бути делегати, котрі збираються на з'їзд. На ньому формують раду суддів, а та вже створює всі решта органи, бере участь і в законодавчому процесі суддівського самоврядування. Тоді й знатимемо, з кого запитувати.

— Роз'ясніть, будь ласка, детальніше, як саме працюватиме це самоврядування.

— У Конституції прописано, що Вища рада юстиції формується Президентом, Верховною Радою і три представники обираються з'їздом суддів. Це — найвищий орган самоврядування. Його вплив є надзвичайним — він призначає трьох членів ради юстиції і шість членів вищої кваліфікаційної комісії суддів. Ці два органи нині призначають суддів, притягають їх до дисциплінарної відповідальності.

Згідно із законом про судоустрій і статус суддів, прийнятим 2010 року, до з'їзду суддів входить майже 90 осіб, призначених тією ж радою юстиції. Тобто фактично це корпоративне замкнене коло, про яке ми вже говорили. Ми стоїмо на тих засадах, що судді, котрі обіймають адміністративні посади (ані голови, ані заступники), взагалі не можуть бути членами суддівського самоврядування і не можуть брати участь у роботі з'їзду. Натомість кажемо, що кожен суд повинен мати змогу делегувати свого учасника і пропонуємо, як саме. Якщо там буде 400 делегатів замість 100 від 8,5 тисячі суддів, це буде достатньо репрезентативно. І вже вони обиратимуть представників до вищої кваліфікаційної комісії і Вищої ради юстиції. Тут суттєва відмінність. Одна справа, коли голови судів вибиратимуть когось комфортного зі свого середовища, а інша — коли зберуться судді районного суду. У них буде зовсім інше розуміння і бачення. У період між з'їздами суддівське самоврядування здійснює рада суддів, сформована на з'їзді. Вона призначає етичні стандарти, має можливість робити експертизу законопроектів і оцінювати їх, брати участь у бюджетному процесі від імені суддівства. Це був завжди ручний орган і буде таким, поки не зробимо його незалежним.

Скажу більше: один суддя безголосий. Він має право виступити публічно тільки зі своїм рішенням і не може нічого коментувати. Значною мірою наша система є такою, бо її хіба що ледачий не зневажав. Почалося це за часів Президента Ющенка, коли суддів публічно принижували і глава держави, і прем'єр, і народні депутати. Це свідчить про надзвичайно низький рівень політичної культури. Один суддя не може нічого заперечувати, його захисником має бути суддівське самоврядування. Так мало би бути в ідеалі, але тут, звісно, дуже багато залежить від того, хто саме буде суддею.

— Ви підвели до дуже важливого питання. Нині багато говорять про те, що суддям потрібно пройти переатестацію. Нібито це створює передумови для корупції, і хабарники все одно залишаться на своїх місцях.

— Наша позиція полягала якраз у тому, щоб не проводити атестації. Вона відображена в іншому законопроекті. Я не є прихильником такого підходу саме з тих міркувань, про які ви кажете. Тому що великою мірою це може стати підтвердженням людини на посаді, й тоді вже ніхто не зможе мати до неї претензій, вона отримає імунітет у вигляді атестації. Ми пропонували йти іншим шляхом — через зміни до Конституції, через перехідні положення змін до Конституції. Фактично ми хотіли перепризначити суддівський корпус. Увільнити їх від виконання своїх обов'язків. Ті, хто хоче, нехай подають заяви про призначення наново, але вже відповідно до нових критеріїв і за іншими нормами — політично незалежними. Як на мене, цей механізм ефективніший, бо ми всіх урівнюємо в правах. Може, хтось зрозуміє, що краще не пробувати своїх сил вдруге. Якби нині йшлося про виведення із системи 20 відсотків суддів, можливо, якась перекваліфікація мала б сенс, але коли ми кажемо, що в нас навпаки 80 відсотків людей, несумісних з високим званням судді за своїми людськими і професійними якостями... Кого ж переатестовувати? Гадаю, було б добре знайти в нашій судовій системі бодай тих 20 відсотків, які зможуть залишитися за рівнем своїх знань, чеснот і професійних якостей, а решта знайде нових людей. Розумію, що це буде непросте рішення для політиків, але готова переконувати всіх колег у парламенті: якщо хочемо колись отримати якісно інший суддівський корпус, ми повинні на це зважитися.

Маленькі речі можуть зробити життя людини гідним

— Часто можна побачити в новинах чи кіно, як маленький європеєць або американець виграє в суді справу, яка вирішує ті чи інші його побутові проблеми. Коли й українці зможуть так просто обстоювати свої права, а не опускати руки перед бюрократичною машиною?

— Насправді, ця проблема розв'язується і комплексно, як я вже говорила, аж до змін у Конституції, і, водночас, дуже простими речами. Зокрема, у законопроекті, який ми готували, є дуже проста норма, що забороняє повертати заяву, якщо її подано не до того суду. У нас часто відмовляються розглядати ту чи іншу заяву, опираючись на те, що вона належить до іншої юрисдикції. Оця маленька норма змусить суд просто переспрямувати заяву туди, де її розглянуть, а заявника про це поінформувати. Такі великі клопоти можуть врегульовуватися такими простими речами. Це стосується і запровадження електронного документообігу для суддів. По-перше, це економить папір, по-друге — робить усю систему прозорою. Уже не треба вистоювати годинами під кабінетами, щоб отримати якийсь папірець. Для цього не треба змінювати Основний Закон чи суддівський корпус. Але це унеможливлює фальсифікування.

Є дуже багато речей, які можуть зробити життя людини навіть не простішим, а гідним. Часто громадяни не звертаються до суду, щоб не зазнавати приниження. Можу навіть із власного досвіду описати схожий класичний випадок. Мене притягнули до адміністративної відповідальності за порушення правил дорожнього руху. Зробили це дуже недобросовісно, в останній день кварталу, коли, як відомо, інспектори ДАІ знімають данину. На трасі, яку я знаю, як свої п'ять пальців, прибрали знак, що вказував на головну дорогу. Питання було не в 240 гривнях, а виключно в сатисфакції. Окрім того, справа порядку адміністративного судочинства, і мені було цікаво подивитись, як працюють судді, котрих я вчила (так чи інакше, читала курси практично в усіх суддів, які працюють нині в системі адміністративного судочинства). У першій інстанції районного суду мого позову не задовольнили, і я прийшла в київську апеляцію. Три години чекала, коли розпочнеться розгляд моєї справи, бо судді спізнювалися. Їх у колегії було троє — усі мої слухачі, яких я навчала принципам адміністративного судочинства. Намагалася пояснити їм свою позицію, посилалася на норми кодексу, доводила правоту своїх дій. На що суддя, не соромлячись запису, сказав: «Оксано Іванівно, це вам не Америка». На цьому засідання закінчилося. Тривало воно хвилин 20. Секретарі дивувалися. Мовляв, так довго ще ніколи не було, бо зазвичай усі «вилітають» за п'ять хвилин. Коли йшла туди, випадково зустрілась із суддею вищого суду, який порадив передусім випити валер'янки. Думала, він пожартував. Але після 20 хвилин того родео заспокійливе таки знадобилося. Я — людина підготовлена. А з яким почуттям і в якому стані опиниться простий громадянин? Усього за п'ять хвилин його гідність повністю знищать.

> **Про громадян:**
>
> ***«І від юриста, і від простого громадянина, від їх готовності стояти на родео до кінця багато що залежить. Якщо прийде кілька скажених, які там вистоять, то, можливо, і судді по-іншому подивляться на ситуацію».***

— Коли ж, на вашу думку, ми зможемо достойно ходити в суди?

— Це залежить від кожного з нас. Я, як депутат, маю зробити все, щоб закон був якомога якіснішим. Усі учасники політичного процесу повинні попрацювати над змінами до Конституції. Щось можемо зробити зараз, на щось треба буде час. Бо зміни до Основного Закону потребують двох скликань, а отже, не менше року. Але залежить це й від кожної людини. Колись один з адвокатів сказав, що завжди заохочує суддів за гарне рішення. Він щиро вважає, що за законні рішення треба віддячуватися. Його ж до цього не змушують ані Верховна Рада, ані Президент. І від юриста, і від простого громадянина, від їх готовності стояти на родео до кінця багато що залежить. Якщо прийде кілька скажених, які там вистоять, то, можливо, і судді по-іншому подивляться на ситуацію. А якщо люди самі шукають способів, як домовитися, то їм ніхто не допоможе.

І ще один важливий чинник. Судді (і нинішні, і колишні) мають відчути відповідальність за те, що система зробила людям, особливо впродовж Євромайдану. Нині вони цього повністю зрікаються Але вони мусять визнати це і спокутувати. Прийде колись нова рада суддів, і вони від імені усієї судової влади мають попросити в людей прощення. От коли зійдуться усі ці чинники, тоді зможемо сказати, що маємо новий суд.

— Дякую за розмову.

Надія СМІЯН.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

«Гради» і танки на базарі не продаються

Україно-польські міжурядові консультації, які відбулися у Києві під головуванням Прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка та Голови Ради Міністрів Польщі Еви Копач увінчалися низкою домовленостей. Про них глави урядів розповіли на спільній прес-конференції. Прем'єр-міністр також відреагував на загострення ситуації на сході України.

Програма кредитування

Уряд Республіки Польща оголосив про програму кредитування для української економіки на 100 мільйонів євро на термін понад десять років.

Такий кредит повинен відповідати критеріям OECD (Організації економічного співробітництва та розвитку). Модель реалізації цієї кредитної угоди напрацьовуватиме україно-польська двостороння комісія з питань торговельно-економічного співробітництва. «Це конкретна підтримка для малого і середнього бізнесу, підприємців та української економіки», — наголосив А. Яценюк.

Будівництво інтерконектора

НАК «Нафтогаз України» та польська компанія Gaz-System S. A. підписали угоду про будівництво інтерконектора між Польщею і Україною, який дасть змогу Україні постачати з Євросоюзу майже 10 мільярдів кубічних метрів газу.

Інтерконектор планується збудувати завдовжки 110 кілометрів. Техніко-економічне обгрунтування будівництва має завершитися в першій половині цього року. А. Яценюк зазначив, що мова не про реверс газу, а про доступ до газу на LNG-терміналах, які вже збудовані в Клайпеді (Литва) та Польщі. За його словами, також йдеться про доступ України до німецького газового ринку як одного з найбільш об'ємних і ефективних ринків ЄС. Глава уряду також повідомив, що під час україно-польських міжурядових консультацій порушувалося питання Євроазіатського нафтотранспортного коридору. «Це також буде предметом окремого обговорення в рамках двосторонньої економічної комісії», — сказав прем'єр.

Модернізація українських ТЕС

Україна та Польща прийняли рішення про початок технічних консультацій щодо модернізації українських теплоелектростанцій для використання всіх марок вугілля, які Україна зможе видобувати сама та імпортувати з Польщі.

До такого кроку, за словами глави українського уряду, спонукало те, що російські терористи захопили українські шахти і не дають можливості постачати українське вугілля на наші електростанції. Тоді як українські ТЕС побудовані так, що можуть використовувати тільки вугілля марок «А» і «Т», які видобувають на територіях, які тимчасово підконтрольні російським терористам. Водночас у Польщі видобувають вугілля марки «Г». Після модернізації українських ТЕС вони зможуть використовувати всі марки вугілля, в тому числі й «Г». За словами А. Яценюка, на модернізацію українських ТЕС може бути частково спрямовано кредит, який пропонується Україні урядом Польщі у розмірі до 100 мільйонів євро.

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк (праворуч) і Голова Ради Міністрів Польщі Ева Копач.

Спрощення перетину кордону

До мільйона осіб може бути збільшено кількість громадян України та Польщі, на яких поширюватиметься дія угоди про малий прикордонний рух у рамках транскордонного і прикордонного співробітництва.

Нині право на вільний перетин україно-польського кордону мають майже 150 тисяч громадян Республіки Польща та України. Під час україно-польських міжурядових консультацій були також обговорені питання військово-технічного співробітництва, освіти, науки та гуманітарного співробітництва, виділення польською стороною нових стипендій та програм для українських студентів.

Прем'єр-міністр України також відзначив технічну і практичну допомогу Польщі в питанні політичної та бюджетної децентралізації. На його думку, польська модель є найприйнятнішою для системи державного управління для України.

Докази постачання Росією живої сили і техніки

Під час прес-конференції Арсеній Яценюк також заявив, що ***в України та всього міжнародного співтовариства «є безспірні докази постачання до України з боку Російської Федерації живої сили і техніки».*** «У нас немає конфлікту всередині України. Це двосторонній військовий конфлікт між Україною і Росією, який спровокований російською військовою агресією, анексією Криму і захопленням східної території України», — зазначив А. Яценюк.

Глава уряду повідомив, що провів розмову з Секретарем Ради національної безпеки і оборони України і той запевнив, що українська військова розвідка підтверджує факт переправлення з Росії на територію України живої сили і техніки. «Танки, гаубиці, системи «Град», «Смерч», «Бук», засоби радіоелектронної розвідки на базарі в Донецьку не продаються, як і в російському Воєнторзі. Вони є тільки в міністерстві оборони Російської Федерації та ГРУ ГШ», — наголосив А. Яценюк.

Санкції проти РФ

Ніхто не зніматиме санкцій з Росії, доки Російська Федерація не відведе свої війська, не перестане відправляти танки і артилерію, не зупинить своїх терористів, не відновить контроль над україно-російським кордоном і не виконає в цілому Мінську угоду, на якій стоїть підпис Російської Федерації, — таким є основний висновок, за словами глави українського уряду, засідання Ради міністрів закордонних справ Європейського Союзу, яке відбулося у понеділок. «Україна воює за свою незалежність. Україна бореться за мир в своїй країні. Але так само і Україна бореться за мир і безпеку в Європі загалом», — наголосив А. Яценюк. Український прем'єр відзначив підтримку України з боку Польщі: «Дуже багато в Європейському Союзі залежить від потужної, сильної і правильної позиції наших польських друзів».

Олександра КУЧЕРЯВА.

Фото з сайту http://www. kmu. gov. ua

АКТУАЛЬНО

Захистить лялька-мотанка

Івано-Франківський академічний обласний музично-драматичний театр імені Івана Франка показав у Луганській області драму-реквієм «Нація», поставлену за однойменною книгою Марії Матіос. Українська письменниця, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка, заслужений працівник культури України, народний депутат Марія Матіос і представляла виставу. Її було показано у районних центрах Сватове та Кремінна, а завершився тур у Сєвєродонецьку.

За словами художнього керівника театру Ростислава Держипільського, ця вистава — родзинка репертуару театру, оскільки «в ній ми відмолюємо тисячі-мільйони безневинно вбитих українців». Тому вистава починалася хвилиною мовчання в пам'ять про героїв, які віддали своє життя за визволення української території від терористів і російських окупантів. «Я знаю, що ця війна закінчиться, — сказала Марія Матіос. — Це війна за нас з вами. Це війна за нашу землю, за нашу Україну. Я точно знаю, що тут сидять люди, і за стінами цієї зали дуже багато людей, які не віддадуть жодного сантиметра, жодної п'яді нашої української й луганської землі».

Голова облдержадміністрації Геннадій Москаль теж говорив про те, що відчували люди: «Ми повинні все зробити, щоб такої ганебної історії більше не було, і про неї забули. Щоб земля луганська не кровоточила, а об'єдналася, як вона історично й була створена». Геннадій Москаль вручив письменниці відзнаку Луганської області «За розвиток регіону».

Події, показані у виставі, дуже тісно перегукуються з тим, що відбувається сьогодні, тому театральне дійство публіка сприймала дуже емоційно. До речі, символом вистави стала лялька-мотанка. Її створили працівники театру й передали главі області. «Це лялька-оберіг, — пояснив Ростислав Держипільський. — Вона повинна берегти всю Луганщину».

Творчий тур Івано-Франківського академічного обласного музично-драматичного театру імені Івана Франка відбувався на запрошення голови Луганської облдержадміністрації Геннадія Москаля та за підтримки народного депутата України сьомого скликання Ірини Луценко.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

ФОТОФАКТ

Голова Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я Ольга Богомолець та заступник голови комітету Ірина Сисоєнко під час засідання комітету, на якому, зокрема, розглядали законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спеціалізованих бригад екстреної (швидкої) медичної допомоги».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Узгоджувати проекти на стадії підготовки

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Голова комітету Григорій Немиря, зокрема, запропонував місії: надавати комітету експертну допомогу з оцінки законопроектів на відповідність європейським стандартам; увійти її представникам до експертної ради за участю громадянського суспільства, щоб під час підготовки законопроектів можна було, крім висновків науково-експертного управління та роботи секретаріату, почути і їхню думку; проводити спільну роботу із забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб та громадян України на Донбасі.

Під час засідання члени комітету рекомендували Верховній Раді відхилити проекти законів щодо автоматичної добровільної відмови від громадянства України та щодо підстав припинення громадянства України, оскільки вони суперечать Конституції.

Крім того, члени комітету висловилися за проведення слухань з проблем дотримання прав внутрішньо переміщених осіб та громадян України, які проживають в окупованому Криму та на тимчасово непідконтрольній території Донбасу.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

САМОВРЯДУВАННЯ

Місцеву скарбницю наповнює і малий бізнес

Місцеві бюджети Хмельниччини зібрали для скарбниці області за рік два мільярди гривень. Бюджетні призначення місцевих рад виконано на 105 відсотків, додатково отримано 97 мільйонів гривень. Основну частку становить податок на доходи фізичних осіб — майже півтора мільярда. Плата за землю сягнула 243 мільйонів гривень. Третє місце у наповненні місцевих бюджетів належить малому бізнесу. «Спрощенці» спрямували до казни краю понад 190 мільйонів гривень єдиного податку.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

До мільйона може бути збільшено кількість громадян України та РП, на яких поширюватиметься угода про малий прикордонний рух

У проект головного кошторису столиці закладено профіцит майже у 2 мільярди гривень

За загальних видатків у 20,25 мільярда гривень за рік влада міста планує зібрати понад 22 мільярди. Водночас очікується, що самотужки Київ заробить 13,8 мільярда, решту — 8,2 мільярда гривень — становитимуть субвенції з держбюджету. Такі плани, особливо у частині наповнення столичної скарбниці, експерти вже назвали надто оптимістичними. А тому і їхнє виконання, буцімто, під великим питанням. Такі сумніви відкидає голова постійної комісії з питань бюджету та соціально-економічного розвитку Київради Андрій Странніков: «Профіцит у проекті — абсолютно умовний. І я б назвав бюджет на цей рік не профіцитним, а збалансованим. У проект закладаються реалістичні показники. Ми не «надуваємо» цифри на початку року, щоб потім скорочувати їх наприкінці».

Презентував громадськості для обговорення найважливіші фінансові документи столиці на цей рік — Бюджет-2015 і Програму економічного та соціального розвитку на найближчі 365 днів — київський міський голова Віталій Кличко. Почав керманич столиці із найприємнішого: «Це перший чесний бюджет столиці за останні багато років. До того ж уперше його проект спочатку презентуємо громадськості, а не депутатам».

Віталій Кличко не приховує: «Проект бюджету готувався у дуже складних умовах. Та попри це нам вдалося у ньому зберегти соціальні стандарти киян. На соцзахист передбачено 3,6 мільярда гривень. Що майже на 40 відсотків більше, ніж було минулого року. Обсяги фінансування за програмою «Турбота» збільшено вдвічі. Незважаючи на всі складнощі, ми знайшли можливість для гідного фінансування освіти та охорони здоров'я. Важлива річ: муніципальні надбавки до зарплати вчителів та лікарів зберігаються. Учні пільгових категорій будуть забезпечені безплатними шкільними обідами».

Серед особливостей формування дохідної частини бюджету на цей рік — у місті залишиться 40 відсотків зібраного податку на доходи фізичних осіб, зарахування 10 відсотків податку на прибуток підприємств та кошти. А також цьогорічне ноу-хау — кошти, зібрані від введення нових місцевих зборів (транспортного, акцизного податку з реалізації через роздрібну торговельну мережу алкогольних напоїв, тютюнових виробів, палива та податку на нерухомість).

«Прийняття бюджету та проекту програми соціально-економічного розвитку — це дуже відповідальний крок. Але це лише половина справи. Після прийняття ми повинні забезпечити жорсткий контроль за використанням бюджетних коштів», — сказав Віталій Кличко. Чим обернуться бюджетні апетити влади для пересічних киян, а також, які галузі і яку фінансову підтримку отримають, про це читайте в наступному номері газети.

До слова, депутатам міськради проект бюджету для ознайомлення буде представлено на засіданні Київради 23 січня. А от голосувати за доопрацьований проект документа міські депутати мають 28 січня.

Андрій Странніков, голова постійної комісії з питань бюджету та соціально-економічного розвитку Київради та Віталій Кличко, голова КМДА.

Тетяна СУВОРОВА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ФОТОФАКТ

В Українському кризовому медіацентрі відбувся брифінг народного депутата України, уповноваженого Президента України із врегулювання конфлікту в Донецькій і Луганській областях Ірини Геращенко та глави ДСНС України Сергія Бочковського на тему: «Гуманітарна допомога громадянам на окупованих територіях».

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

Планують створити національний туристичний фонд

Проблеми та перспективи розвитку туризму вчора обговорювали під час круглого столу в Комітеті Верховної Ради з питань сім'ї, молодіжної політики та спорту. У заході брали участь народні депутати, представники туристичної галузі та громадських організацій.

Зокрема, секретар комітету Анна Романова звернула увагу на те, що сьогодні відсутній орган виконавчої влади в галузі туризму. «За 23 роки відбулося 9 реорганізацій такого органу, який функціонував у середньому від трьох до п'яти років. Останні зміни практично зупинили розвиток туризму та унеможливили здійснення системного підходу до реалізації державної політики в цій сфері», — зазначила вона.

Парламентарій нагадала, що сьогодні Державна агенція з туризму та курортів перебуває в стадії ліквідації, а її функції передано до Міністерства економічного розвитку і торгівлі. Проте при міністерстві ще не створено організаційної структури, яка займалася б туризмом.

Також народний обранець зазначила, що в державному бюджеті 2015 року на туризм не передбачено видатків. Останніми роками фінансування сфери туризму майже не здійснювалося. На Державну агенцію виділялося лише 5—6 мільйонів гривень на рік.

Крім того, за її словами, з 2010 року відсутня Державна програма розвитку туризму.

Анна Романова наголосила: розробка та прийняття нової редакції закону про туризм — нагальне питання. У минулому скликанні такі спроби були, але документ не розглянули. Тому необхідно створити робочу групу для розробки нової редакції.

Заступник голови комітету Денис Силантьєв повідомив, що вже ведеться робота з написання законопроекту стосовно цільового використання туристичного збору в місцевих бюджетах. Також є плани про створення національного туристичного фонду, який буде комплексним джерелом фінансування цієї галузі.

Крім того, розповів парламентарій, сьогодні вже є домовленість щодо внесення змін до Податкового кодексу, які стосуються пільгового оподаткування з плати за землю для заповідників, історико-культурних національних парків, дитячих спортивно-курортних та оздоровчих закладів України.

У свою чергу народний депутат Микола Томенко (фракція «Блок Петра Порошенка») вважає, що при Кабінеті Міністрів треба створити раду з питань розвитку або стратегії туристичної діяльності. «Будемо переконувати відповіти профільне Держагентство. Але не в системі координат Міністерства економіки чи Міністерства транспорту та зв'язку. Воно має співпрацювати зі всіма міністерствами як самостійна інституція», — підкреслив він.

Микола Томенко запропонував узяти за основу редакцію законопроекту про туризм, яка була розроблена в минулому скликанні, доопрацювати її та внести на розгляд Верховної Ради.

А ще народні обранці ініціюватимуть повернення слова «туризм» у назву профільного комітету.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Чи будуть вибори без грошей

Депутати Вінницької облради прийняли бюджет на 2015 рік з суттєвими доповненнями, одне з яких порушує чинне законодавство.

У лютому в регіоні мали відбутися довибори п'яти депутатів облради, а також у деяких місцевих радах. На проведення кампанії планували витратити 1,6 мільйона гривень. Депутат Олексій Гаврилов звернув увагу на те, що ці кошти можна було б використати на вирішення більш нагальних проблем громади.

— Наприклад, на харчування учнів 1—5 класів раніше виділялось 24 мільйони гривень, на нинішній рік — нічого, — зауважив депутат. — Загалом допомога дітям скоротилась на 280 мільйонів гривень. Дотепер щороку обласний бюджет зростав на півтора мільярда. А цього року маємо скорочення. Тому треба відповідально підійти до кожної гривні.

— Краще ці кошти спрямувати на розвиток сільських громад, — підтримав колегу депутат Олексій Кавунець. — Приблизно сорок громад за цей рахунок могли б отримати щось конкретне і корисне.

Заступник голови обласної виборчої комісії Олександр Рекало у відповідь закликав обранців не порушувати законодавство. «Якщо хтось із присутніх депутатів скаже, що є норма закону, за якою передбачено не проводити вибори, назвіть її, — зауважив він. — Нема такої. Тому не накликайте на себе зайвих проблем».

Незважаючи на це, депутати вирішили не виділяти 1,6 мільйона гривень на виборчу кампанію. Замість того підтримали пропозицію перерахувати їх у резервний фонд. Голова облради Сергій Свитко у своєму коментарі після сесії не виключив можливості судових позовів. Визнав, що допущено порушення закону. При цьому зауважив, що обранці керувалися прагматичною доцільністю у нинішній непростий час. Нагадав, що у жовтні відбудуться чергові вибори до місцевих рад. За його словами, п'ятеро депутатів, яких мали дообрати, не змінили б суттєво конфігурації політичних сил в облраді.

— У нас уже є аналогічний прецедент, — каже Сергій Свитко. — У Вінниці майже рік відсутній міський голова. І хоча Володимир Гройсман написав заяву про складання своїх повноважень, нові вибори не відбулися. Можливо, депутати облради взяли за приклад такий варіант виходу з подібних ситуацій.

У 2015-му вінничани планують наповнити обласну скарбничку на суму 3 мільярди 940 мільйонів 833,5 тисячі гривень. На такому рівні визначено загальний обсяг доходів. Видатки передбачаються трохи менші — 3 мільярди 934 мільйони 833,5 тисячі гривень. Левову частку запланованих грошей (67,3 відсотка) мають зібрати з податку на доходи фізичних осіб. Особливістю регіону є те, що тут нараховується найбільше порівняно з іншими областями місцевих рад і вони переважно дотаційні. На скільки вистачить коштів при зміні фінансування, передбаченого децентралізацією влади, це питання нині особливо хвилює керівників територіальних громад. Несподіваного окремі депутати наголошували на сесії на потребі максимально приділити увагу місцевим радам. Утім, як це зробити, якщо в питанні децентралізації ще не розставлено всі крапки над «і». Наголошувалося на необхідності створення в Києві «гарячої» лінії для уточнення і роз'яснення наболілих питань, що виникатимуть у керівників місцевих рад під час затвердження власних кошторисів.

— Обласна виборча комісія все одно готує вибори, — уточнила секретар обласної виборчої комісії Наталія Горбатюк. — 19 січня почали приймати документи.

На запитання, за які кошти відбуватимуться довибори, секретар виборчої комісії відповіла так: «Про це правоохоронні органи запитають у тих, хто порушив закон». За словами співрозмовниці, ніхто не має права нехтувати виборчим законодавством, бо насправді ідеться не тільки про тих, хто має намір балотуватися в депутати, порушуються конституційні права 80 тисяч виборців. Саме стільки їх нараховується у районах, де мають обирати депутатів.

Проміжні вибори до Вінницької облради заплановано на 22 лютого 2015 року. Депутатів обиратимуть у трьох районах — Бершадському, Літинському і Томашпільському, а також у двох містах — Ладижині та Могилеві-Подільському.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ВИТЯГ ІЗ ПОСТАНОВИ
ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ
від 19 січня 2015 року №5

«Про визнання обраними народними депутатами України Лесюка Я.В. та Луценко І.С.»

1. Визнати обраними народними депутатами України в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі:

Лесюк Ярослав Васильович, 1952 року народження, освіта вища, президент, Міжнародна громадська організація «Фонд «Український вимір», проживає в місті Києві, безпартійний, включений до виборчого списку ПАРТІЇ «БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА» під №69;

Луценко Ірина Степанівна, 1966 року народження, освіта вища, народний депутат України, проживає в місті Києві, безпартійна, включена до виборчого списку ПАРТІЇ «БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА» під №70.

ВИТЯГ ІЗ ПОСТАНОВИ
ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ
від 19 січня 2015 року №6

«Про визнання обраним народним депутатом України Бабія Ю.Ю.»

1. Визнати обраним народним депутатом України у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі:

Бабій Юрій Юрійович, 1977 року народження, освіта вища, голова постійної депутатської комісії з питань бюджету, фінансів, податків та інвестицій, Івано-Франківська обласна рада, проживає в місті Івано-Франківську, член Політичної партії «НАРОДНИЙ ФРОНТ», включений до виборчого списку Політичної партії «НАРОДНИЙ ФРОНТ» під №75.

Необхідно забезпечити жорсткий контроль за використанням бюджетних коштів

Час, коли регіони стояли осторонь загальнодержавних процесів, має відійти в минуле

САМОВРЯДУВАННЯ

Уроки децентралізації Львівська область отримала під час революційних подій на Майдані. Саме тоді ради взяли на себе відповідальність за життєдіяльність регіону. Ще галичани першими побачили, як відбувалося реформування влади у сусідній Польщі, досвід якої теж прискіпливо вивчали. Що ж нині чекають від нових реформ на Львівщині — про це наша розмова з головою обласної ради Петром Колодієм.

— Петре Несторовичу, під час революційних подій Львівська обласна рада взяла на себе функції обласної державної адміністрації. Саме у ці часи ви очолювали ще й виконком. По суті, сиділи на двох кріслах. Які висновки із тих днів ви зробили для себе?

— 2014 рік був непростим, щоразу випробував нас. Попри все, ми зберегли злагоду і порозуміння у суспільстві, відшукали оптимальні варіанти співпраці влади з політичними силами та громадськими організаціями. У період відсутності легітимної місцевої виконавчої влади Львівська облрада перебрала на себе відповідальність за діяльність територіально-господарського комплексу області. Всі структурні підрозділи ОДА підпорядковувалися виконавчому комітету Львівської обласної ради — Народної ради. Не зволікаючи, ми проводили засідання із керівниками департаментів та управлінь обласної державної адміністрації, територіальних підрозділів центральних органів влади, робили все можливе, щоб забезпечити нормальне функціонування області.

До складу виконавчого комітету тоді увійшли представники депутатського корпусу, «Самооборони Майдану», інших об'єднань активістів, громадські діячі, відомі вчені. Нашим завданням було — забезпечити правопорядок та нормальне життя людей, сприяти відправленню активістів до Києва, допомогти столичному Майдану всім необхідним. Легітимними органами влади залишалися всенародно обрані місцеві ради та створені ними виконавчі комітети. На той час більшість районних відділів міліції вже оголосили про перехід на бік українського народу та підпорядкування виконавчому комітету.

З 22 листопада 2013 року до 28 лютого 2014 року у Львівській обласній раді відбулося 35 засідань Координаційної ради, не враховуючи оперативних та робочих нарад. У цей час безперервно працював телефон гарячої лінії. Така система управління продемонструвала свою спроможність та ефективність. Окремо взятий регіон зміг працювати фактично в умовах децентралізованої влади.

— На вашу думку, наскільки швидко ми зможемо адаптуватися до нових умов роботи, коли в регіонах отримають значно більше важелів впливу?

— Упевнений, що немає жодної людини в Україні, в якої не виникало б запитання: чому наш працьовитий та освічений народ, країна, яка має багаті природні ресурси, живуть так бідно? А відповідь проста: за роки незалежності ми не зуміли створити дієву систему управління і, як наслідок, не організували високоефективну працю своїх співвітчизників. Питання реформування сьогодні чи не в кожного на вустах. Цього року країну чекає низка змін, серед яких — передача більших повноважень у кожну громаду. Нині у нас є вагомий шанс отримати справжню демократичну систему управління регіонами, створити умови для децентралізації влади, втілити принцип субсидіарності, закладений у Європейській хартії місцевого самоврядування. Час, коли регіони стояли осторонь загальнодержавних процесів, має назавжди відійти в минуле. Упевнений: якби децентралізація відбулася раніше, то таких подій, які нині спостерігаємо в Україні, не було би. Що стосується законодавчої реформи, то потрібно рухатися в напрямку змін якомога швидше. Всі нормативні акти та заходи повинні бути прийняті та реалізовані вже найближчим часом, щоби вибори до місцевих рад відбулися на новій основі та з новими важелями впливу органів влади. Наші громади готові до таких змін, про це свідчить їхня активна громадська позиція та ініціативність у питаннях, які торкаються залучення коштів та розвитку територій. Зокрема, це стосується їх участі в проектах міжнародної технічної допомоги та в обласних конкурсах мікропроектів. Найважливіше, щоб реформи проводилися в інтересах громад.

— Львівщина зможе ефективно використовувати ту владу та фінанси, які отримає в умовах децентралізації? Кожен край має свої особливості. Чим відрізняється Львівщина від інших регіонів?

— Децентралізація влади, посилення ролі територіальних громад принесе вже в найближчому часі відчутні результати для цілої країни, яка цілеспрямовано рухається до членства в Європейському Союзі. Хоча нині ситуація в державі дуже складна, зокрема, на сході триває війна, але не можна ані на мить опускати руки і не думати про майбутнє. Якщо сьогодні країна піде шляхом, задекларованим на Майдані, якщо швидко та ефективно впроваджуватимемо в життя реформи, то до нас прийдуть великі інвестиції. В Україні за попередньої влади не було реалізовано низку цікавих інвестиційних проектів. Подекуди влада створювала такі перепони інвесторам, що в них руки опускалися. До прикладу, візьмемо Львівщину. Наша особливість — ми прикордонна область, яка часто реалізує проекти міжнародної технічної допомоги і, таким чином, залучає інвестиційні кошти. Проте деякі з проектів передбачають співфінансування, зокрема, залучення коштів із державного бюджету. Але протягом двох останніх років з обласного бюджету профінансовано лише дев'ять проектів на загальну суму майже 4 млн. грн. А тепер порахуймо наші втрати. Якби у нас було більше фінансування, скільки коштів ми б могли залучити? Навіть у тих важких умовах на розвиток регіону завдяки мікропроектам ми спрямовували понад 10 мільйонів євро.

— Петре Несторовичу, у своїх виступах ви часто згадуєте, що для реформування органів місцевого самоврядування не потрібно нічого вигадувати, а лише взяти досвід наших сусідів-поляків.

— Україна — європейська держава. Перший крок до повноправного членства в Європі ми вже зробили — підписали Угоду про асоціацію з Європейським Союзом. Наступний крок — проведення ефективних реформ. Адже, підписавши Угоду з ЄС, Україна взяла на себе багато зобов'язань. Одне із найперших — децентралізація влади. Під час цього процесу органи місцевого самоврядування повинні взяти на себе виконання багатьох функцій виконавчої влади. І вже нині нам потрібні кваліфіковані фахівці у різних галузях. Я завжди в своїх виступах зазначаю, що в Польщі є велика практика з реформування управлінської, регуляторної сфери та організації роботи державних структур. Переконаний: використання досвіду польських партнерів для України як держави, яка ступила на шлях реформ, є дуже важливим. З боку наших сусідів-поляків ми бачимо щиру підтримку і допомогу. Нелегкий шлях від проголошення незалежності Польщі і до сьогодення пройшов польський народ. Цей шлях був непростим, але результативним. Ми бачимо, що сьогодні Польща — європейська країна з високим рівнем життя. І цей досвід буде дуже корисний для України.

Розпитував Богдан КУШНІР.
Львівська область.

На знімку: голова Львівської обласної ради Петро Колодій.
Фото прес-служби обласної ради.

НАША ДОВІДКА

Петро Колодій народився в 1962 році у Львові. Закінчив Львівський політехнічний інститут та Національну академію державного управління при Президентові України. За фахом інженер-механік. Починав трудову діяльність механіком автоколони. У 1998-2002 роках працював головою правління АТЗТ «Атмосфера-центр». Із вересня 2009 року — перший заступник голови обласної ради, а з листопада 2012 року — голова Львівської обласної ради.

Найкращий бюджет за останні п'ять років

Запорізька міська рада на позачерговій сесії ухвалила бюджет 2015 року. «Уряд істотно розширив податкову базу. Як підсумок — очікуване зростання прибуткової частини бюджету Запоріжжя становитиме 22 відсотки.

Дохід бюджету 2015 року прогнозується обсягом 3 мільярди 685 мільйонів гривень. Тож у нас з'явилася можливість повністю профінансувати витрати за всіма статтями, у тому числі й зарплати працівників бюджетної галузі», — зауважив запорізький міський голова Олександр Сін.

А голова депутатської комісії із життєзабезпечення міста Геннадій Рекалов загалі вважає прийнятий бюджет кращим за останні п'ять років. «Передбачається витратити приблизно 230 мільйонів гривень на капітальний ремонт житлового фонду, 30 мільйонів — на ремонт внутрішньоквартальних доріг, 4 мільйони — на ліквідацію сухостоїв, на вибірковий капремонт будинків — 48,1 мільйона гривень, на капремонт покрівель — 35 мільйонів», — повідомив Геннадій Рекалов.

І хоча 70 відсотків бюджетних витрат спрямовано на освіту та медицину (зарплати вчителям і медпрацівникам), цього року і фінансування зношеного на 80 відсотків ЖКГ збільшується одразу на 58 відсотків.

Однак тут виникає одне і дуже велике «але». Приміром, через таку поважну структуру, як Держказначейство, діяльність якого із серпня 2012 року викликає певне занепокоєння. Бо чи отримають місцеві бюджети всі свої реально зароблені гроші — велике питання...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про проведення парламентських слухань на тему: «Про шляхи стабілізації банківської системи України»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести 18 лютого 2015 року о 15 годині в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання на тему: «Про шляхи стабілізації банківської системи України».

2. Запропонувати Національному банку України до 21 січня 2015 року підготувати і подати до Верховної Ради України інформаційно-аналітичні матеріали з питання парламентських слухань, тиражовані для народних депутатів України, та відповідні пропозиції до рекомендацій парламентських слухань, визначити доповідача із зазначеного питання.

3. Комітету Верховної Ради України з питань фінансової політики та банківської діяльності забезпечити підготовку і проведення парламентських слухань та внести пропозиції до їх рекомендацій.

4. Запросити для участі в парламентських слуханнях представників Національного банку України, органів державної влади, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, представників Громадської Ради Національного банку України, представників Асоціації українських банків, Незалежної асоціації банків України, Українського кредитно-банківського союзу, представників профільних громадських організацій та банківських об'єднань, представників банківських та небанківських фінансових установ, дослідницьких організацій, експертів.

5. Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку трансляцію парламентських слухань на Першому загальнонаціональному каналі Національної телекомпанії України та Першому загальнонаціональному каналі Національної радіокомпанії України.

6. Управлінню комп'ютеризованих систем, Інформаційному управлінню Апарату Верховної Ради України та Дирекції телерадіопрограм Верховної Ради України забезпечити аудіо- та відеотрансляцію парламентських слухань у мережі Інтернет.

7. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України здійснити матеріально-технічне забезпечення проведення парламентських слухань та видання матеріалів парламентських слухань Видавництвом Верховної Ради України.

Голова Верховної Ради України В. ГРОЙСМАН.

м. Київ,
15 січня 2015 року.
№ 112-VIII.

Шановні читачі! Друкуємо оновлені контакти установ та служб, де вам зможуть допомогти

Кабінет Міністрів України
Міністерство соціальної політики України

ДОРОЖНЯ КАРТА

ДОПОВНЕНА

ДЛЯ ЛЮДЕЙ, ПЕРЕМІЩЕНИХ В МЕЖАХ КРАЇНИ

ЯКЩО ПЛАНУЄТЕ ВИЇЗД ІЗ НЕБЕЗПЕЧНОЇ ЗОНИ

ТЕЛЕФОНУЙТЕ 101

ЗІ СТАЦІОНАРНОГО АБО З МОБІЛЬНОГО ТЕЛЕФОНУ
або відвідайте веб-сайти
www.vpo.gov.ua www.mns.gov.ua

УРЯДОВА «ГАРЯЧА ЛІНІЯ»

0 800 507 309

БЕЗКОШТОВНО ЦІЛОДОБОВО

сайт Міністерства соціальної політики України
www.mlsp.gov.ua

МІЖВІДОМЧИЙ КООРДИНАЦІЙНИЙ ШТАБ

з питань щодо соціального забезпечення громадян України, які переміщуються з тимчасово окупованої території та районів проведення антитерористичної операції

101

(044) 247 30 02

Адреса штабу: **м. Київ, вул. Гончара, 55-а**

ПОШУК ЖИТЛА

Інформація про вільні місця на веб-сайті **http://migrants.gov.ua**

ГАРЯЧА ЛІНІЯ*

інформаційне, юридичне та психологічне консультування
з понеділка по п'ятницю з 10:00 до 16:00

0-800-500-335*

(безкоштовно зі стаціонарних телефонів)

386*

(безкоштовно з мобільних телефонів)

099-178-99-11**

(цілодобово)

ДИТЯЧА ГАРЯЧА ЛІНІЯ*

інформаційне, юридичне та психологічне консультування
з понеділка по п'ятницю з 13:00 до 16:00

0-800-500-225

(безкоштовно зі стаціонарних та мобільних телефонів)

772

(безкоштовно для абонентів КиївСтар)

* Гарячі лінії обслуговуються Центром "Ла Страда-Україна"
** Гаряча лінія обслуговується громадською організацією «Свідомі люди»

З питань порушення прав людини звертайтеся до:
Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини
0 800 501 720 • (044) 253 75 89

Брошуру підготовлено за підтримки
Програми розвитку Організації Об'єднаних Націй

2

РЕГІОНАЛЬНІ ШТАБИ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

№ п/п	Регіон	Контактний телефон
1	Вінницька область	+38 (0432) 57-22-34; +38 (0432) 46-04-11; +38 (095) 300-87-34; +38 (067) 917-97-05 (гаряча лінія)
2	Волинська область	+38 (0332) 25-25-46; +38 (067) 332-39-66; +38 (095) 462-31-05
3	Дніпропетровська область	+38 (056) 770-88-30; +38 (056) 770-88-40; +38 (096) 393-98-05; +38 (063) 807-79-53; +38 (095) 127-92-93.
4	Донецька область	+38 (062) 332-78-37; +38 (062) 332-78-38.
5	Житомирська область	+38 (0412) 42-15-00; +38 (0412) 47-44-69.
6	Закарпатська область	+38 (0312) 66-14-72; +38 (0312) 61-72-99
7	Запорізька область	+38 (061) 787-94-31;
8	Івано-Франківська область	+38 (067) 341-11-60; +38 (099) 311-25-15
9	Київська область	+38 (044) 417-54-53
10	м. Київ	+38 (044) 481-14-90; +38 (044) 481-14-92;
11	Кіровоградська область	+38 (0522) 22-06-85; +38 (0522) 22-54-14
12	Луганська область	+38 (0642) 78-03-44
13	Львівська область	0-800 501-727 (цілодобово, гаряча лінія); +38 (050) 887-03-47 (з 09:00 до 18:00 у робочі дні)
14	Миколаївська область	+38 (0512) 55-17-46; +38 (0512) 24-71-01
15	Одеська область	+38 (048) 785-18-43; +38 (048) 784-72-51; +38 (063) 367-10-47.
16	Полтавська область	+38 (0532) 50-35-53; +38 (0532) 56-64-04
17	Рівненська область	+38 (0362) 26-77-86
18	Сумська область	+38 (0542) 66-33-77 0-800 301-501
19	Тернопільська область	+38 (0352) 43-43-30 (цілодобово); +38 (097) 828-75-27 (гаряча лінія у робочі дні)
20	Харківська область	112; +38 (057) 766-64-74; +38 (057) 766-64-65
21	Херсонська область	+38 (0552) 42-26-95; +38 (0552) 42-01-95
22	Хмельницька область	+38 (0382) 69-91-17; +38 (0382) 69-91-12; 101
23	Черкаська область	+38 (067) 474-44-80; +38 (067) 474-44-98; +38 (067) 474-44-82
24	Чернівецька область	+38 (03722) 4-56-17 (цілодобово); +38 (03722) 90-34-50.
25	Чернігівська область	+38 (0462) 72-40-95 (у робочі дні); +38 (0462) 67-50-24 (цілодобово); +38 (0462) 65-25-41

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ У М. КИЄВІ
04053, м. Київ, вул. Воровського, 16
(044) 486-77-94

Управління Пенсійного фонду України в Голосіївському районі м. Києва
03150, м. Київ, вул. Горького, 70
(044) 287-13-62

Управління Пенсійного фонду України в Дарницькому районі м. Києва
02091, м. Київ, вул. Вербицького, 9
(044) 562-68-27

Управління Пенсійного фонду України в Деснянському районі м. Києва
02225, м. Київ, вул. Каштанова, 6
(044) 547-51-09

Управління Пенсійного фонду України в Дніпровському районі м. Києва
02094, м. Київ, вул. Мініна, 4-а
вул. Азербайджанська, 8-б
(044) 292-01-45
(044) 559-15-35

Управління Пенсійного фонду України в Оболонському районі м. Києва
04209, м. Київ, вул. Озерна, 26-а
(044) 467-86-97

Управління Пенсійного фонду України в Печерському районі м. Києва
01004, м. Київ, Крутий узвіз, 4
(044) 234-65-13

Відділ пенсій Печерського району
Кловський узвіз, 14-а
(044) 280-71-62
(044) 280- 71-92

Управління Пенсійного фонду України, в Подільському районі м. Києва
04070, м. Київ, вул. Борисоглібська, 14
вул. Волоська, 36/38
(044) 425-60-28

Управління Пенсійного фонду України в Святошинському районі м. Києва
03148, м. Київ, вул. Корольова, 5-а
(044) 273-42-23

Управління Пенсійного фонду України в Солом'янському районі м. Києва
03151, м. Київ, вул. Керченська, 5 а,
(044) 245-75-37

Управління Пенсійного фонду України в Шевченківському районі м. Києва
01054, м. Київ, вул. Воровського, 29
вул. Котовського, 33-а
вул. Житкова, 7-б
(044) 486-34-56
(044) 486-01-70

РЕГІОНАЛЬНІ УПРАВЛІННЯ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ
Приймальні

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ
21100, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7
(0432) 66-02-95

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ
43026, м. Луцьк, вул. Кравчука, 22-в
(0332) 78-73-51

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ
49123, м. Дніпропетровськ, вул. Набережна Перемоги, 26
(0562) 31-75-11

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ
10003, м. Житомир, вул. Ольжича, 7
(0412) 42-34-32

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТЬ
88008, м. Ужгород, пл. Народна, 4
(0312(2) 61-40-02

ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ
69107, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 164
(061(2) 224-63-27

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ
76018, м. Івано-Франківськ, вул. Січових Стрільців, 15
(0342) 53-79-90

КИЇВСЬКА ОБЛАСТЬ
09117, м. Біла Церква, вул. Ярослава Мудрого, 2
(04563) 5-45-11
08200, м.Ірпінь, вул. Шевченка, 4
(04597) 6-17-50
08302, м. Бориспіль, вул. Головатого, 4
(04595) 6-01-31
08292, м. Буча, бул. Енергетиків, 1-а
(04597) 4-03-50
07100, м. Славутич, Центральна площа, 7
(04579) 3-00-08

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ
25009, м. Кіровоград, вул. 50 років Жовтня, 7-а
(0522) 33-04-52

ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСТЬ
79016, м. Львів, вул. Митрополита Андрея, 10
(0322) 255-04-92

МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСТЬ
54020, м. Миколаїв, вул. Морехідна, 1
(0512) 44-14-03

ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ
65107, м. Одеса, вул. Канатна, 83
(048(2) 728-29-90

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ
36014, м. Полтава, вул. Жовтнева, 66
(0532(2) 2-17-08

СУМСЬКА ОБЛАСТЬ
40009, м. Суми, вул. Пушкіна, 1
(0542) 67-92-61

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ
46021, м. Тернопіль, майдан Волі, 3
(0352) 52-20-53

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ
61022, м. Харків, пл. Свободи 5, Держпром 3 під., 2 пов.
(057) 705-17-66

ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТЬ
73005, м. Херсон, вул. 28-ї Армії, 6
(0552) 35-39-80

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ
29013, м. Хмельницький, вул. Герцена, 10
(0382(2) 79-47-74

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ
18000, м. Черкаси, вул. Смілянська, 23
(0472) 45-04-23

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ
58022, м. Чернівці, вул. Оренбурзька, 7-а
(0372(2) 51-69-20

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ
14005, м.Чернігів, вул. П'ятницька, 83-а
(0462 (2) 67-48-02

ПОСЛУГИ ГРОМАДЯНАМ ПОХИЛОГО ВІКУ ТА ЛЮДЯМ З ІНВАЛІДНІСТЮ

- **Стаціонарний догляд** (для громадян похилого віку, людей з інвалідністю I, II групи, які за станом здоров'я мають потребу в сторонньому догляді, побутовому обслуговуванні, медичній допомозі).
- **Догляд вдома** (для громадян похилого віку, інвалідів, які нездатні до самообслуговування і потребують постійної сторонньої допомоги).
- **Натуральна допомога** (одяг, взуття, предмети першої потреби).

Зверніться до структурного **підрозділу з питань соціального захисту населення** за новим місцем перебування.

При собі мати такі документи:
- паспорт
- медичну довідку про потребу в постійній сторонній допомозі (за наявності)

СОЦІАЛЬНА ДОПОМОГА (ВИПЛАТИ) СІМ'ЯМ З ДІТЬМИ

- допомога при народженні (усиновленні) дитини
- допомога одиноким матерям
- допомога опікунам та піклувальникам
- допомога дітям-інвалідам та інвалідам з дитинства
- допомога малозабезпеченим сім'ям
- тимчасова допомога на дітей, один з батьків яких ухиляється від сплати аліментів

Зверніться до структурного **підрозділу з питань соціального захисту населення** для:
- **переведення допомоги за новим місцем перебування**
- **первинне призначення допомоги**

При собі мати такі документи:
- паспорт
- свідоцтво про народження дитини
- довідку про присвоєння ідентифікаційного коду (за наявності)

Департаменти соціального захисту населення

м. Київ, вул. Комарова, 7
приймальня (044) 408-39-74

Вінницька обл., м. Вінниця, вул. Соборна, 89
(0432) 57-22-34

Волинська обл., м. Луцьк, Київський майдан, 9
(0332) 72-92-34
(0332) 77-81-27

Дніпропетровська обл., м. Дніпропетровськ, вул. Набережна Перемоги, 26
(056) 713-63-09; (056) 713-62-21;
(056) 726-75-26; (056) 726-75-28;
(056) 726-75-29

Житомирська обл., м. Житомир, вул. Черняхівського, 105
(0412) 24-08-41

Закарпатська обл., м. Ужгород, вул. Тургенєва, 8
(0312) 61 -53-62

Запорізька обл., м. Запоріжжя, вул. Дзержинського, 48
(061) 764-42-65; (061) 764-13-62; (061) 787-62-48

Івано-Франківська обл., м. Івано-Франківськ, вул. Л. Курбаса, 2
(0342) 75-24-67

Київська обл., м. Київ, вул. Мельникова, 40
(044) 206-74-86

Кіровоградська обл., м. Кіровоград, вул. В. Чорновола, 38
(0522) 22-28-37; (0522) 22-28-44

Львівська обл., м. Львів, вул. Митрополита Андрея, 10
(032) 255-42-96

Миколаївська обл., м. Миколаїв, вул. Акіма, 2
(0512) 55-42-11; (0512) 24-02-96

Одеська обл., м. Одеса, вул. Мечнікова,102
(048) 785-18-41

Полтавська обл., м. Полтава, вул. Ціалковського, 47
0-800-500-620; (0532) 63-28-64

Рівненська обл., м. Рівне, вул. Словацького, 1
(0362) 26-46-27

Сумська обл., м. Суми, пров. 9 Травня, 2
(0542) 60-02-10; (0542) 60-02-08;

Тернопільська обл., м. Тернопіль, вул. Грушевського, 8
(0352) 52-25-90; (0352) 52-27-52

Харківська обл., м. Харків, Майдан Свободи, 5, Держпром, 3 під'їзд, 7-й поверх
(057) 705-26-68

Херсонська обл., м. Херсон, вул. К. Маркса, 13-а
(0552) 26-40-06; (0552) 26-17-10; (0552) 26-16-17;
(0552) 49-83-13; (0552) 46-72-94

Хмельницька обл., м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1
(0382) 65-12-84; (0382) 75-20-89

Черкаська обл., м. Черкаси, вул. Громова, 10
(0472) 36-11-13

Чернівецька обл., м. Чернівці, вул. Головна, 245
(03722) 4-55-37; (03722) 4-58-03

Чернігівська обл., м. Чернігів, пр. Миру, 116-а
(0472) 63-39-55;
(0472) 63-37-77

З паспортом «ЛНР» далеко не заїдеш

За повідомленням інтернет-ресурсу inforvator.lg.ua, в районі Лисичанська прикордонники виявили громадянку України, яка мала український паспорт із печаткою «ЛНР». Жінка пояснила, що постала потреба вклеїти фотографію і вона звернулася до паспортного столу «ЛНР» у Луганську. Там її запевнили, що оформлений документ має законну силу.

Такий паспорт, як і інші документи громадян України, наприклад, трудові книжки, до яких будуть вноситися зміни чи будь-які інші записи органами так званих ДНР чи ЛНР, визнаватимуться недійсними. Після подібних записів ці документи просто перетворюються на звичайні папірці, які ніким не визнаватимуться, якими не можна буде скористатися.

Зазначена позиція ґрунтується на Положенні про паспорт громадянина України та про паспорт громадянина України для виїзду за кордон, затвердженому постановою Верховної Ради України від 26.06.1992 № 2503-XII. Зокрема, це Положення визначає, що вносити до паспорта записи, не передбачені положенням або законодавчими актами України, забороняється, записи, вклеювання фотокарток і відмітки у паспорті здійснюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері громадянства. А таким органом сьогодні є лише Державна міграційна служба (ДМС) України.

У разі необхідності відновлення втраченого паспорта громадянина України, оформлення паспорта громадянина України по досягненні 16-річного віку, заміни паспорта громадянина України, вклеювання до паспорта фотографій по досягненні 25- та 45-річного віку громадянам, які зареєстровані у Донецькій та Луганській областях, але вимушені тимчасово переїхати до інших регіонів України, необхідно звернутися до найближчого центру «Паспортний сервіс» або до підрозділу ДМС України, надавши всі наявні документи, які можуть посвідчити особу. При цьому у Волинській, Житомирській, Одеській, Сумській, Харківській областях та у місті Києві послуги надаються виключно через центри надання адміністративних послуг (ЦНАП). Інформацію про розміщення таких центрів можна отримати у найближчому підрозділі міграційної служби або у місцевій державній адміністрації.

Нагадаємо, що у разі:

— втрати паспорта громадянина України (до втрати паспорта прирівнюється і його зіпсуття чи недбале зберігання)

Необхідно зібрати всі наявні документи (у тому числі ті, які посвідчують особу) — паспорт громадянина України для виїзду за кордон, свідоцтво про народження, посвідчення водія, військовий квиток, пенсійне посвідчення, посвідчення учасника ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС, посвідчення інваліда тощо, а також (у разі наявності) документи, які підтверджують реєстрацію місця проживання (довідка про склад сім'ї або витяг з будинкової книги), копії паспорта громадянина України та інших документів. Потрібні також фотографії 3,5 х 4,5 см (3 шт.) та квитанція про сплату держмита (34 грн.) або документ про звільнення від його сплати (реквізити для оплати розміщено на інформаційному стенді у відповідному підрозділі ДМС України). У разі, якщо паспорт втрачено з вини громадянина, підрозділ міграційної служби складає протокол про адміністративне правопорушення (попередження або штраф 17—51 грн.).

— вклеювання фотографії до паспорта громадянина України по досягненні 25- та 45-річного віку

Подається паспорт громадянина України та 3 фотографії 3,5 х 4,5 см. Послуга надається безплатно.

— отримання паспорта громадянина України по досягненні 16-річного віку (перший паспорт)

Подається Свідоцтво про народження, 3 фотографії 3,5 х 4,5 см, документи, які підтверджують реєстрацію місця проживання дитини (у разі наявності), довідка про склад сім'ї або витяг з будинкової книги) та паспорти батьків. Послуга надається безплатно.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Учасникам АТО від «Рідної землі»

Троє молодих юристів Тернополя: Єгор Євдокімов, Ігор Максимів та Аліна Музика об'єдналися і створили громадську організацію «Всеукраїнське об'єднання «Рідна земля». Мета — надавати юридичну допомогу в усіх галузях права, окрім кримінального, а також просвіщати людей в екологічному напрямі. Що важливо — безплатно. За місяць, відколи діє об'єднання, сюди звернулися понад 70 осіб. Це передусім учасники АТО та їхні сім'ї, валютні позичальники банків, соціально незахищені верстви тощо.

— Консультуємо з правових питань, допомагаємо написати позовні заяви тощо, — розповідає Ігор Максимів. — На жаль, правовий нігілізм відчувається: люди не знають ні своїх прав, ні обов'язків, часто підписують договори, не читаючи. У законодавстві є прогалини, чим користуються чиновники, банківські працівники. З такими вчимо спілкуватися у письмовій формі, а не в усній. Учасники АТО мають низку пільг, проте отримати їх проблематично, особливо це стосується банківської сфери. Часто їм продовжують нараховувати пеню і штрафи за кредити, хоча цього не повинно бути, підприємці звільняють з роботи. До речі, першою справою у нас було саме звільнення з роботи мобілізованого на схід бійця. Довелося звертатися до прокуратури і його поновили. Закриваються банки і постає багато запитань з цього приводу: куди вносити кошти за кредит, як забрати депозит тощо.

Засновники «Рідної землі» — випускники юридичного факультету Тернопільського національного економічного університету. Вони мають основне місце роботи, але із задоволенням займаються правовою допомогою — для них це передусім добра практика. Мають приміщення, де приймають людей, створили сайт, відкрили гарячу лінію і готові організовувати філії в інших містах, оскільки правова безграмотність населення — це проблема не лише Тернополя. Окрім того, молоді люди час від часу прибирають місцеві парки, намагаються прищепити жителям міста основи екологічної культури, домоглися від міської влади встановлення урн для сміття у парку Загребелля.

— У нинішньому законодавстві, яке часто змінюється, фахівцям непросто зорієнтуватися, не те що пересічним громадянам, — вважає заступник голови облдержадміністрації Леонід Бицюра. — Багато питань виникає щодо встановлення статусу учасника антитерористичної операції, особливо тих, які воювали з самого початку у складі добровольчих батальйонів. Ось приклад: чоловік поранений у хребет, ледве пересувається, а йому встановлюють 10 відсотків втрати працездатності, через що навіть інвалідність не можна оформити. Влада ставить собі за мету донести до людей максимум інформації щодо їхніх прав, тому допомога у цьому плані грамотних громадських активістів, якими є члени «Рідної землі», дуже важлива.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Під час презентації «Рідної землі» в Тернопільському прес-клубі (зліва направо: Леонід Бицюра, Ігор Максимів, Аліна Музика, Єгор Євдокімов).

Фото надане прес-клубом.

Університет збирає толоку для будівництва багатоповерхівки

Двокімнатну квартиру четвертокурснику економічного факультету Вінницького національного аграрного університету Віталію Вжешу надала адміністрація вишу на підставі спільного рішення вченої ради та профспілкової організації.

Ордер на квартиру отримала мати бійця пані Тамара. Його вручив президент університету Григорій Калетнік. Віталій не має такої можливості, бо він із зброєю в руках захищає на Донбасі незалежність держави. Участь у бойових діях студент бере з перших днів антитерористичної операції.

— Ще одне рішення, яке вчена рада прийняла одноголосно, стосується виділення одного гектара землі під будівництво житла для сімей загиблих в АТО, інвалідів, поранених під час бойових дій, — каже Григорій Калетнік. — Наш навчальний заклад уже зробив свій внесок у здешевлення будівництва майбутнього житла, безплатно надавши ділянку. Крім того, студенти і викладачі висловили готовність відпрацювати деякий час на зведенні новобудови. Теж на благодійних засадах. Вірю, що нашу ініціативу підтримають органи влади, всі небайдужі і спільними зусиллями зуміємо акумулювати кошти на таке будівництво. Готовність займатися організацією будівельного процесу висловила громадська організація «Українське об'єднання учасників бойових дій і волонтерів АТО», яку очолює колишній воїн-афганець Анатолій Слівінський.

— Наша організація звerталася до багатьох з проханням допомогти побудувати багатоквартирний будинок для хлопців, які захищають державу, — каже пан Анатолій. — Знайшли розуміння в особі керівника аграрного університету Григорія Калетніка. Тепер закликаємо усіх небайдужих долучитися до збирання коштів, надання допомоги технікою, будівельниками. Вірю, що толокою можна буде втілити задумане нами навіть у цей непростий час.

Навчальний заклад з квітня по грудень минулого року придбав та передав для потреб бійців спеціалізоване взуття, одяг, продукти харчування, медикаменти — загалом на суму двісті тисяч гривень. Допомогу від колективу отримала також вдова загиблого під Слов'янськом бійця спецпідрозділу «Ягуар» Наталія Білошкурська.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...сім'ям загиблих та пораненим виплатили понад три мільйони гривень

У боях на Донбасі з терористами та російськими найманцями Вінниччина втратила 62-х своїх земляків. Одному з них — військовому льотчику Костянтину Могилку присвоєно звання Героя України.

Родини загиблих захисників держави отримали з обласного бюджету одноразову грошову допомогу на загальну суму понад 1,8 мільйона гривень. Ще трохи більше 1,4 мільйона гривень виплачено пораненим бійцям. Загалом 145 вінничан, які служили у добровольчих батальйонах, а також формуваннях Збройних Сил України, Нацгвардії та МВС, повернулись із зони бойових дій з фізичними та психологічними травмами.

За інформацією першого заступника голови Вінницької облдержадміністрації Андрія Гижка, загальна сума одноразової матеріальної допомоги, наданої обласною владою родинам загиблих і пораненим учасникам АТО, становить три мільйони 310 тисяч гривень. Крім того, бійцям передано у зону бойових дій гуманітарну допомогу на суму майже двадцять мільйонів гривень.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

...тікають від окупантів на Закарпаття

3164 громадяни переїхали жити на Закарпаття через воєнні дії на сході країни й анексію Криму. Про це повідомили «Голосу України» у регіональному штабі з питань, пов'язаних з соціальним забезпеченням громадян, які переселяються з тимчасово окупованої території та районів проведення антитерористичної операції. З Луганщини — 1051 особа, з Донеччини — 1860 та 253 особи — з Криму. Причому кількість переселенців постійно зростає.

— Цим людям, — каже директор департаменту соціального захисту населення ОДА Віктор Мацола, — призначають виплати різних видів соціальних допомог. Станом на 1 січня до органів соцзахисту населення із заявою про призначення або продовження різних видів державних соціальних допомог звернулися 323 сім'ї, з яких 21 з Криму, решта з Донецької та Луганської областей. Також 264 громадянам призначено або продовжено виплату різних видів допомог.

До речі, 42 родини переселенців виїхали з області. А п'ятьом заявникам у продовженні виплати допомог відмовлено через надання неправдивих даних. Нині на обліку перебувають 1444 сім'ї переселенців, тобто 2595 осіб.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

...модульне містечко передали на баланс громади

Міськрада Запоріжжя переважною кількістю голосів підтримала питання передачі німецького модульного містечка для біженців у комунальну власність обласного центру.

Про те, як йшов монтаж доправлених з Німеччини модулів, «Голос України» неодноразово повідомляв. Однак, окрім будівництва — швидкого і якісного — цілий комплекс, розрахований на проживання п'ятисот осіб, вимагає й витрат на утримання, забезпечення водою, світлом і газом.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Паспорти, до яких будуть вноситися зміни чи будь-які інші записи органами так званих ДНР чи ЛНР, визнаватимуться недійсними

Путінські «визволителі» показали справжнє обличчя на Херсонщині

Відступивши з території області, російські війська залишили після себе руїни та випалену землю

Тим надто довірливим українцям, котрі досі вважають, що в Росії на них чекають молочні ріки та кисільні береги, варто поглянути, що насправді приготувала путінська влада для територій, котрі потрапили в чіпкі «братерські» обійми. Для цього їм лише треба приїхати на місцину біля села Чонгар у Генічеському районі Херсонської області.

Як не з'їм, то понадкушую

Захопивши минулої весни Крим, окупанти на цьому не зупинилися і хапнули кілька десятків кілометрів ще й на Херсонщині — в тому числі згадану ділянку, яка для учасників руху на пожвавленій трасі була справжньою знахідкою.

Тут працював ринок, де можна було купити свіжої чи солоної азовської риби, перекусити в кількох приватних кафетеріях на вибір, отримати допомогу працівників ДАІ на стаціонарному посту тощо. Після того, як російські війська захопили цей шматок Херсонщини, відрізавши його по живому, численні власники торгових об'єктів із сіл Чонгар та Салькове, селища Новоолексіївка та міста Генічеська втратили до них доступ. І лише коли «зелені чоловічки» нещодавно посунулися в сторону анексованого півострова, українські підприємці отримали змогу перевірити, як там їхня законна власність. Подивилися — і вжахнулися: «визволителі Криму від хунти» повелися з нерухомістю, наче бандити. Що не вкрали — те понівечили чи знищили. Відновлення потребуватиме мільйонних коштів, яких у дрібних підприємців українського Приазов'я просто немає!

Жахи «нейтралки»

По нещодавно контрольованій окупантами зоні, яка нині є фактично нейтральною полосою, ми пройшли разом із начальником відділу Херсонської митниці Владиславом Ракшею. Він керує справами на тимчасовій митній зоні Чонгар (через нею рухається близько половини транспортного потоку з Криму та до Криму), тут бував уже не раз, і до побаченого ставиться більш-менш спокійно. Але в того, хто на «нейтралці» вперше, враження можна охарактеризувати одним словом — шок. Свої опорні пункти біля Чонгара російські вояки обкладали металом, здертим з даху ринкових рядів. Траншеї перед відступом перетворили на стихійні звалища. Але то дрібниці — найбільше дісталося нерухомості.

Пост ДАІ, зайнятий російськими митниками, «визволителі» перед своєю втечею тільки що по цеглинці не рознесли. Ті металопластикові вікна, які не зняли, просто порозбивали на друзки, обірвали й розтрощили плафони, нагидили по кутках, а стелю прикрасили випаленими факелами гордовитими написами на кшталт «ОМД (певно, окрема механізована дивізія. — **Авт.**) сила!». З електрощитової та трансформаторної підстанції повидирали кабелі, демонтували частину ліхтарів освітлення і вивезли навіть кілька залізобетонних плит з дороги. Металевий щит із повідомленням про те, що тут починається адміністративна територія Херсонської області, теж сплюндрували — не пошкодували сил витягти капітальні опори з ґрунту й кинули біля траси. Певно, вважали, що в такий спосіб «приєднали» і цю ділянку до Росії.

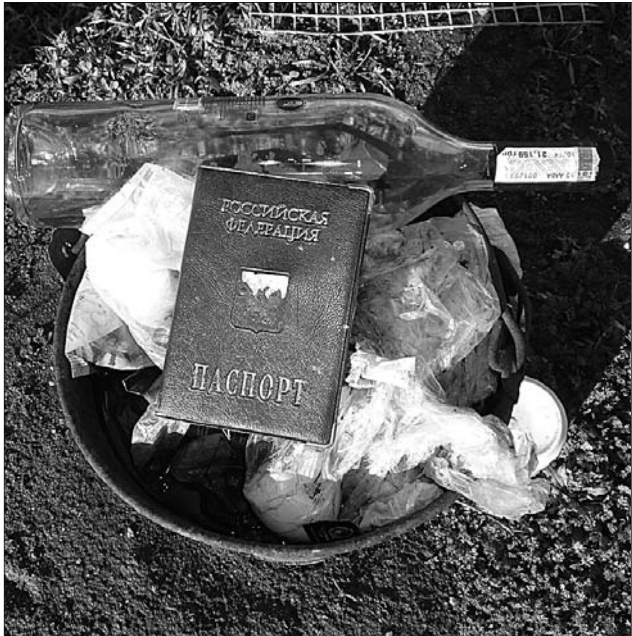
Особливо дивує, що потужна російська військова машина виявилася не спроможна забезпечити своїх солдатів навіть... належно обладнаними відхожими місцями. Мабуть, саме через те при відступі хазяйновиті «зелені чоловічки» зняли та прихопили з собою двері з туалетів.

Вікторія Гузенок із трирічною донькою Маргаритою біля КПП «Чонгар».

Понівечений рекламний щит із позначенням території Херсонщини.

Російський паспорт хтось відправив на смітник.

Перевертня окупанти вшанували

Невеличкі кав'ярні біля автотраси розбиті вщент — нема ні вікон, ні дверей, ні меблів, а внутрішнє оздоблення пошкодили чи забруднили. Аби так усе запаскудити, треба було приділити вандалізму багато вільного від служби часу. «Після відходу військ РФ власниця одного кафе приїхала з Новоолексіївки на Чонгар подивитися, як швидко можна відновити бізнес і що для цього треба. Як глянула на руїни — від жаху та обурення їй просто мову відібрало», — згадує Владислав Ракша. — Жінка хапала губами повітря і не могла говорити».

Іншу власницю торгового місця на придорожньому ринку, прибраному до рук росіянами, я зустрів біля КПП «Чонгар». Мешканка Новоолексіївки Оксана (прізвище назвати не схотіла) вивозить на машині чай та каву, пиво й нехитрі наїдки, продаючи їх водіям і пасажирам транзитних машин та автобусів. «Заробітки тепер залежать від того, скільки машин зупиняється біля поста. Є багато — вони більші. Зараз транспорту менше, тому сама ледь виживаю і сина-студента матеріально підтримати не спроможна. А колись мала місце на ринку і легальний бізнес. Прийшли окупанти — все знищили», — дрижать в Оксани губи від розпачу.

Свої ж траншеї російські вояки перетворили на стихійне звалище.

Таке враження, ніби кремлівське воїнство навмисне знищувало конкурентів одного-єдиного повністю вцілілого на «нейтралці» кафе «Сиваш», що належить родині колишнього голови Генічеської райдержадміністрації Сейтумера Німетуллаєва. Він перекинувся на бік сепаратистів, очолив пропутінську організацію «Кирим бирлиги» і нині в Україні оголошений у розшук. Але поки росіяни стояли на Чонгарі — кафе й готель родини чиновника залюбки обслуговували окупантів. А ті, либонь, віддячили, занісши об'єкти у власний список недоторканних. Та ця «оаза» на фоні суцільної розрухи враження не покращує. Наслідки хазяйнування «слов'янських братів» обурюють навіть приїжджих із Криму. І багато хто з них вважає, що незабаром і весь півострів матиме такий само вигляд.

Мистецтво псувати чужі життя

«Я мешкаю в Севастополі, і моє рідне місто зараз має ненабагато кращий вигляд. Бруду там дедалі більше, і кілька нових дитячих майданчиків загальної сумної картини не змінюють. Зараз виживати родинам городян дуже важко — води немає днями, світло вимикають по чотири години на добу, а часом і більше. У мене маленька донька та син, так купити їм якісного молока на кашку, і то важко. У магазинах стоїть якийсь сумнівний продукт російського виробництва із піврічним терміном придатності — доводиться шукати власниць корів і просити їх за немалі гроші поділитися надоєним. Свіже м'ясо дорожчає так, наче воно з золота, і його на ринку теж не вистачає. Перебираюся в Україну — життя в «курортному» Криму для малечі стало шкідливе», — розповідає моя нова знайома з «нейтралки» юрист Вікторія Гузенок.

Українцям не вперше відроджувати господарство, поруйноване окупантами. Та у випадку з місциною біля села Чонгар це забере чимало часу й коштів. Насамперед, треба «пересунути» до тимчасового кордону пости митного й прикордонного контролю, відновити мережу електроенергії, прибрати гори сміття, відремонтувати капітальні споруди. Митники кажуть: без допомоги держави та місцевої влади самі однозначно не впораються, або ж відновлення триватиме задовго. Добрячий клапоть степу у Приазов'ї «з легкої руки» зайд зі зброєю наче перетворився на суцільну тяжку рану. Такою він залишиться і в пам'яті українців. А такі рани гоїтимуться довго, і не годиться прощати тих, хто їх завдав.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Фото автора
(зроблено 14 січня 2015 р.).

Необхідно створити відомство у справах вимушених переселенців

Влада розглядає вимушених переселенців із Криму й Донбасу як додаткове навантаження, причину великих соціальних витрат. Але саме ці люди можуть стати головним двигуном у розвитку певних галузей і створенні робочих місць в інших регіонах країни. Про це заявили співзасновники ініціативи «Всеукраїнська організація у справах вимушених переселенців» Олександр Меланченко й Оксана Єрмішина на брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі.

«Одні із найуспішніших країн у світі: США, Канада й Австралія — були побудовані саме переселенцями, — нагадує Олександр Меланченко. — Такий самo шанс є в України. Перша хвиля вимушених переселенців із Донбасу — це енергійні люди, які прагнуть жити в Україні й розвивати нашу країну».

Активісти вже створили понад 180 робочих місць у Запорізькій і 200 — в Івано-Франківській областях. «Переселенці зі сходу України не претендують на робочі місця жителів інших регіонів. Ми прагнемо самі створювати нові робочі місця й разом робити нашу країну багатшою», — каже Оксана Єрмішина.

Але для початку необхідно налагодити діалог між держорганами й волонтерами, що займаються адаптацією тимчасово переміщених осіб. «Досі не було створено спеціального держоргану, який би займався проблемою переселенців. Це гальмує наші ініціативи. У переглянутому бюджеті на 2015 рік слід приділити особливу увагу справам переселенців, — наголосила Оксана Єрмішина. — Ми вже готові представити проекти, які зможуть забезпечити не тільки зростання зайнятості, а й економічний розвиток країни».

Найбільш перспективними напрямами для залучення вимушених переселенців активісти назвали сільське господарство, енергетичний сектор і дрібнотоварне виробництво.

Вл. інф.

ДЛЯ ДОВІДКИ

За оперативною інформацією міжвідомчого координаційного штабу з питань соціального забезпечення громадян України, що переміщуються із зони АТО й тимчасово окупованої території, в інші райони переїхали 646 тис. 287 вихідців із Криму й Донбасу. Найбільше біженців розміщено в Харківській (121 тис. 586 чол.), Донецькій (92 тис. 85), Луганській (86 тис. 323), Дніпропетровській (70 тис. 304), Запорізькій (55 тис. 95), Київській (30 тис. 104 чол.) областях і в самій столиці (39 тис. 47 осіб).

Звертання «тьотя Таня» перетворилося на позивний

Над входом до кафе «Артишок» у Сєвєродонецьку висять два прапори — державний і Чернігівського добровольчого батальйону. Потім ми дізналися, чий це символ, а в першу хвилину, відверто кажучи, увагу привернула не так назва кав'ярні, як незнайомий прапор. Приміщення приємне здивувало: по-домашньому затишно, незвичайний дизайн — просто, але зі смаком. Однак загальну приємну картину псували різні кошики, пакети, сумки, банки, нагромаджені біля входу. Створювалося враження, що господарі закладу зібралися кудись їхати. А тут підійшла й сама господиня. Відвідувачів у цей час було мало, тому Тетяна присіла за наш столик і розповіла свою історію.

Українським воїнам вона почала допомагати на другий день після визволення Сєвєродонецька. Деякі її знайомі ще до цього на свій страх і ризик їздили під Краснянку, де стояв український блокпост, і возили туди продукти, медикаменти та предмети першої необхідності. А 22 липня на мітингу з нагоди визволення міста патріотично налаштована молодь якось одразу об'єдналася, згуртувалася і визначила свої дії. Власниця кафе «Артишок» Тетяна Миколаївна Бєлянська за віком не входила до категорії молоді, оскільки вже перетнула п'ятдесятирічний рубіж. Однак, хоча для багатьох вона була «тітка Таня», молодіжного запалу, ентузіазму, енергії в неї стільки, що й не кожна дівчина цим похвалиться.

У кафе й раніше так було — вишиванки, рушники, українська символіка. Коли Сєвєродонецьк був під сепаратистами, до Тетяни навідувалися місцеві міліціонери й попереджали, що вона може постраждати за свій патріотизм. Але Тетяна нехтувала цими «дружніми порадами» і нічого не змінювала у своєму житті — ні інтер'єр приміщення, ні свою позицію, ні, тим більше, переконання. Коли після визволення українські військові стали патрулювати місто — а це були бійці Чернігівського та Львівського батальйонів, Тетяна запрошувала їх до себе в кав'ярню, пригощала чаєм, кавою, годувала бутербродами й тістечками.

— Правду кажучи, спочатку до моїх запрошень вони ставилися обережно: раптом я хочу їх отруїти або ще щось. Хоча я переконувала: «Дивіться, в автоматі готую каву, сама її п'ю», — розповідає Тетяна. — Потім хлопці переконалися в моїй щирості. Спочатку я виносила каву на вулицю в разових стаканчиках, а потім бійці почали заходити до кафе. Так і подружилися. Коли була потреба, ми з донькою тримали кафе відчиненим до шести ранку, напували всіх чаєм, годували, обігрівали. Плату, звісно, я не брала. Казала, що розрахуємося після війни. Невдовзі всі знайомі бійці стали моїми «синочками», а я для одних стала «мамою Танею», для других — «тьотею». Тож звертання «тьотя Таня» перетворилося на мій позивний, а кафе — на базу волонтерів. Народилася маленька, але дружна родина.

Населення помітило, що біля «Артишоку» часто стоять військові машини, і стало цікавитися, чи можна надати українським воїнам якусь допомогу. Скажімо, передати продукти, медикаменти, одяг, ковдри, подушки, інструменти: молотки, пилки, лопати... Словом, усе, що необхідно в місцях дислокації. Населення стало приносити до кафе передачі для бійців, а Тетяна передавала їх військовим, які заїжджали до неї на каву. Потім волонтери самі стали відвозити продукти й подарунки до місць дислокації частин ЗСУ та добровольчих батальйонів. Бували випадки, коли на адресу кафе приходили посилки від матерів конкретно для когось із воїнів, і волонтери доставляли їх адресата. Поділили продукти на два батальйони — Чернігівський і Львівський. Бачила місце бою, яке в народі називають «Сталінградом», зруйновану Станицю Луганську. Не приховувативу: моральний дух у солдатів падає, бо вони готові й хочуть воювати, щоб вигнати всю цю погань з української землі. Знайшов на Луганщині дівчину, відвіз її до Чернігова і знову — на фронт. Служив без ротації майже три місяці.

— Із різних верств, із різних родин служать хлопці, й у кожного своя історія. Єдине, що їх поєднує, — це захист своєї землі. Вони не хочуть, щоб їх зараза проникнула на їхню територію, тому готові стояти до кінця, — каже Тетяна, і її очі загоряються якимось блиском. — Я іноді провокую: та яка це ваша земля? Це Донбас, який не завжди вважався українським, бо тут і розмовляють російською мовою, і традиції здебільшого російські, і культура, відмінна від української. На мене за це ображаються, кажуть: «Ні, ви не праві, тьотю Таню. Це наша земля, українська. І ми будемо її захищати».

Тетяна зізнається, що не очікувала від сєвєродончан такого великого вияву гуманності, доброзичливості, патріотизму стосовно українських військових. Адже бабусі на останні гроші купують пачку чаю або крупи й несуть Тетяні для передачі нашим українським бійцям. І це не жалість, а саме патріотизм. До речі, один дідусь, коли приходить до кафе, читає напам'ять вірші Тараса Шевченка й усіляко демонструє свою громадянську позицію. Він любить Україну й любитиме її.

Іноді, буває, знайомі бійці телефонують і кажуть: «Тьотя Таня, ми будемо їхати через Сєвєродонецьк, заїдемо до вас. Якщо є макарони або картопля, то не відмовимося взяти». Навіть якщо в цей час у Тетяни немає в наявності таких продуктів, вона вирішує цю проблему за короткий термін, і до приїзду «синочків» усе буде підготовлено.

— Мій перший виїзд на блокпост до військових справив дуже сильне враження, — розповідає Тетяна. — Уявіть собі: у степу стоїть намет, який продувається усіма вітрами, на натягнутій мотузці холодний вітер ганяє одяг, вивішений для просушування після дощу. В землянці тісно, сиро, холодно. Шкода синочків... Останній раз я була у своїх бійців у Станиці Луганській та у Щасті наприкінці грудня — на Святого Миколая. Ми тоді привезли їм пороса, знайомі бабусі на наше прохання наготували паштетів, насолили сатові або передавали через своїх друзів-солдатів.

ФАКТ

Сєвєродонецьк активно будувався в 60—70-ті роки минулого століття. Тут створювалися науково-дослідні інститути хімії та електроніки, споруджувалися заводи. Сюди приїжджали молоді фахівці, науковці з усього СРСР, але переважно із РФ. У місті мешкають багато росіян за національністю, які дотепер підтримують міцні зв'язки зі своєю батьківщиною й, м'яко кажучи, не симпатизують нинішній українській владі.

Однак змушені тільки відбивати удари.

Тетяна розповіла нам багато цікавого, але головною темою все-таки були люди. Вона повідала про сімейну династію, яка воювала в наших краях, — це дядько, батько й син. Батько був сапером і, на жаль, загинув у Щасті. Одну міну знешкодив, а на другій підірвався. В іншого знайомого бійця десятеро дітей, але він пішов захищати українську землю. У батальйоні «Айдар» служать чоловік і дружина, у яких на двох семеро дітей. Знає Тетяна хлопця, у якого було три фірми, але він усе продав і пішов воювати.

Після війни Тетяна мріє відкрити кафе в Чернігові й назвати його «Батальйон Чернігів». Його буде зроблено по типу «Артишоку», тільки на стінах будуть розвішані солдатські світлини тих, хто обороняв Луганщину. А ще вона сподівається, що війна до весни завершиться. Бійці обіцяли тьоті Тані й усім жінкам зробити такий подарунок до 8 Березня.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область

На знімку: волонтер з позивним «тьотя Таня» Тетяна Бєлянська.

Фото автора.

ПРИВІД ДО РОЗДУМІВ

У Запоріжжі долю символів тоталітаризму звично відкладають у довгу скриньку

На відміну від кількох інших великих міст півдня і сходу України, у Запоріжжі, здається, вдалося обстояти не лише пам'ятник Леніну, а й Дзержинському (на знімку). Щонайменше до чергового соціально-політичного потрясіння в державі... А все через багатий досвід, накопичений у період встановлення у місті пам'ятника Сталіну. Згадану ганебну і безпрецедентну чи не на всьому пострадянському просторі подію, треба віддати належне, у Запоріжжі розписали як по нотах...

Спочатку — після того як пам'ятник встановили і здійнявся ґвалт, справу почали топити в базіканні, різноманітних комісіях та обіцянках. Далі, коли ресурс останніх було вичерпано, стався дивний акт вандалізму. Тоді, 28 грудня 2010 року, «приїжджі молодці» спиляли вождю голову «болгаркою», а місцеві комуністи офіційно попросили вважати відсутнім факт цього злочину. На самому ж початку новорічної ночі стався не менш дивний вибух, у результаті якого «напівфігуру» Сталіна рознесло на шматки. Після чого в місті, як по команді, протягом майже року розгорнулося справжнє полювання «на все, що українцем зваолося». Хоча власне вибух не розслідуваний і досі... «Гуманний» же суд стягнув із представників організації «Тризуб», котрі й спиляли сталінську голову за три доби до вибуху, більш як подвійну (неодноразово, до речі, оголошену при відкритті пам'ятника) вартість силуміновї скульптури... Мабуть, саме за ці гроші обком КПУ згодом відкрив на власному ганку не лише новий пам'ятник Сталіну, а й Зої Космодем'янській.

Нині ж повторюється та сама історія: знову комісії, рекомендації, очевидна провокація біля пам'ятника Дзержинському 7 листопада. Котра, схоже, і мала закінчитися нічим. Теперось оприлюднена оцінка вартості Леніна і Дзержинського — дев'ять мільйонів і мільйон гривень відповідно. З грізним попередженням потенційним руйнівникам, що як тільки, то зразу...

Вже відмобілізована і громадськість, і ветерани (іменем яких і, начебто, заради яких у місті стільки «славних» справ зроблено, що просто дух перехоплює!). І вже обіцянки «цивілізований демонтаж» і встановлення символів тоталітаризму у спеціально відведеному місці плавно перейшли у нову обіцянку. Що ось прийдуть вибори до органів місцевого самоврядування, а з ними буде проведено і референдум з приводу того, зносити пам'ятники чи ні. Спасибі, що не з питання про створення «Новоросії» чи «ЗНР». Бо коли «товариші на місцях» практично не відчувають будь-якого державного контролю згори, то це вже майже нікого й не здивує. Хіба що новий Майдан у Запоріжжі доведеться скликати...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Фото Володимира ШЕРЕМЕТА.

Леви Станиці Луганської

Станиця Луганська.
На цьому обійсті жили люди. Нині тут наші бійці. Воюють, як леви.

На війні працюють (саме працюють) фермери і вчителі, працівники торгівлі та інші громадяни нашої країни. Вони звикли робити свою справу чесно і на совість. Так само — і в боях. Іван Стрілець у селі Мар'ївка Кіровоградської області до війни вирощував пшеницю, кукурудзу і соняшник. Устиг поставити на ноги двох дітей. А нині у Станиці Луганській він солдат 17-ї танкової бригади.

9 січня бійці Нацгвардії їхали на ротацію і помилково проскочили поворот, нарвалися на блокпост терористів. Зав'язався бій. На виручку нацгвардійцям кинулася 17-а бригада. Іван влучним пострілом з ПТКР «Фагот» зі свого БМП «Варвара» знищив ворожий танк. І хоч загинули двоє наших солдатів, а десять було поранено, постріл Стрільця дозволив переможно завершити бій і вивезти поранених. Іван представлений до урядової нагороди.

Борисович — боєць стрілецької роти, ветеран. У Афганістані був авіаційним техніком Іл-76, у Югославії — авіатехніком вертольотів. Пішов на пенсію і знову повернувся на війну, але вже свою. Став снайпером. Манерою розмови нагадує персонажа з фільму «Ворошиловський стрілець». Каже, що воюватиме до переможного кінця.

Блокпост 17-ї бригади у Станиці Луганській сьогодні є переднім краєм оборони. Далі — ріка Сіверський Донець, окупована бандитами українська територія.

На крайньому блокпосту 17-ї бригади у Станиці Луганській напружена ситуація. З обох боків — терористи. Один із командирів показує будинок, у який влучили з САУ. Вони могли тут ночувати, але змінили місце. І це їх урятувало.

Село Петрівка лежить між Щастям і Станицею Луганською. Постійні обстріли замучили мешканців. Та незважаючи на це, на місцевому базарі люди купують насіння — готуються до весни. Городи будуть засіяні. Адже попри все життя триває.

Упродовж тижня фотооглядач «Голосу України» Олександр КЛИМЕНКО фіксував сліди російської агресії на Луганщині

Свято єднання народу й армії

Країну, в якій народ і його захисники єдині, не здолати нікому. Це твердження стало лейтмотивом свята, що відбулося на Водохреще в місті козацької слави — Жовті Води. Сотні городян зібралися на центральній площі, щоб висловити свою підтримку воїнам у зоні АТО й передати їм військову техніку, відремонтовану і створену власноруч.

У заході взяли участь і земляки, котрі прибули просто з передової, а також народні депутати Олег Кришин і Юрій Береза.

Понад 140 жовтоводців беруть участь в АТО. Для такого невеликого міста це чимало. Сьогодні тут готуються до нової хвилі мобілізації. Ті, хто залишився вдома, докладають багато сил, щоб допомогти тим, хто на передовій.

Санітарно-побутовий комплекс і джип.

— На жаль, ситуація дуже складна: навіть у такі святкові дні сепаратисти не дають спокою, не дотримуються умов перемир'я, — розповів заступник командира роти по роботі з особовим складом 17-ї танкової бригади жовтоводець Микола Стукало. — Але всі ми ходимо під Богом і віримо, що справедливість восторжествує — перемога буде на нашому боці.

Народний депутат Олег Кришин привітав городян зі святом.

У день Водохреща місцяни передали військовим створений на базі підприємства «Атомінвестбуд» унікальний мобільний санітарно-побутовий пункт, аналогів якому в Україні немає. Назвали його «Жовті Води». Тут є три душових місця, вбудовані пральна машина, система автономного водопостачання на 700 літрів, електрогенератор на 5,5 Кв/год., системи подачі води в помпу та зовнішнього забору води і зовнішнє освітлення. Мобільний пункт має високу прохідність, одночасно може працювати на дровах або на електриці. За добу в ньому можуть помитися до ста осіб, є можливість випрати до 150 кілограмів білизни.

Цього дня жовтоводські волонтери також передали військовим відновлений БТР, два джипи й один УАЗ. Техніка піде в 55-ту артилерійську бригаду Запоріжжя, в полк «Дніпро-1», а також у 17-ту танкову бригаду.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.
Фото автора.

Припинили видачу гуманітарки

У Донецьку призупинено роботу пунктів видачі гуманітарної допомоги — через загострення ситуації в місті. Про це повідомляють у «Гуманітарному штабі», який роздавав продуктові та дитячі набори мешканцям окупованої території. У понеділок допомогу продовжували надавати у шести містах області: Зугресі, Шахтарську, Харцизьку, Іловайську, Єнакієвому і Ясинуватій. В обласному центрі склад «гуманітарки» розташований на стадіоні «Донбас Арена», поблизу якого в неділю впали кілька снарядів.

У понеділок внаслідок обстрілу пошкоджено будівлю міської лікарні №3 у Донецьку. На третьому і четвертому поверхах, де розташовані терапевтичне й кардіологічне відділення, вибито шибки, стіни — зі слідами осколків, у кількох місцях пробито батареї опалення. За попередніми даними, жертв немає, кілька осіб дістали поранення. Також пошкоджено будівлі торговельного центру і автомийки поруч із лікарнею.

Після поновлення бойових дій у зоні АТО актуальним стає питання евакуації мешканців, а також пошук житла для тих родин, у яких воно зруйноване. Непоодинокі випадки, коли донеччани, які тимчасово виїхали з міста, тимчасово надають свою квартиру потерпілим сім'ям із небезпечних районів. «У неділю знищили нашу квартиру по вулиці Буслаєва, снаряд потрапив до будинку. Ми були у родичів, але повертатися немає куди. Район оточено, нікого не пускають, навіть не можемо забрати якісь речі», — розповіла мати двох дітей Ганна.

У дівчинки із Дебальцевого — контузія. Дитині з Вуглегірська ампутували ногу

Двоє осіб — чоловік та його одинадцятирічний син — загинули внаслідок влучення снаряда до приватного будинку в Дебальцевому. Восьмирічна дівчинка, донька загиблого, контужена і доставлена до центральної міської лікарні. За інформацією департаменту охорони здоров'я, потерпіла у стані середньої тяжкості.

Ще одна жертва обстрілу бойовиками житлових будинків, восьмирічна дівчинка із Вуглегірська, перебуває в лікарні Краматорська. Маленькій пацієнтці довелося ампутувати нижню кінцівку, в дитини — опік 30 відсотків поверхні шкіри, лікарі борються за життя. Двоє братів дівчинки загинули.

Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

Мешканці знову тікають із міста

Спостерігачі підрахували, що за минулі вихідні з Луганська виїхали майже чотири тисячі городян. На контрольно-пропускних пунктах від'їжджаючих, як у бік України, так і в напрямку Росії, побільшало втричі. Здебільшого місто залишають родини, в яких є чоловіки віком від 25 до 40 років. Вважається, що цю паніку спричинило прийняття закону «ЛНР» про мобілізацію, яке встановлює «права, обов'язки та відповідальність органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств і організацій, незалежно від їх форми власності». Луганці, які восени повернулися додому, знову залишають насиджені місця. Служити в «ЛНР» ніхто не хоче.

Крім того, відсутність роботи, засобів до існування, перебої в подачі електроенергії, тепло- і водопостачання відбирають у людей останні сили й надії на повернення до мирного життя. Наприклад, днями внаслідок бойових дій припинив роботу заміський Айдарський водовід. Фахівці не можуть приступити до відбудовних ремонтних робіт через те, що тривають збройні сутички. Також зберігаються проблеми з подачею водопостачання на верхню частину Кам'яного Броду. Співробітники комунальних служб працюють над усуненням і цієї проблемної ситуації, але поки що частина городян сидять без води.

І все-таки головною причиною, чому люди залишають Луганськ, — це розвиток воєнних дій. Жителі міста повідомляють про постійні обстріли «Градами» населених пунктів біля Луганська. До того ж постріли зі смертоносної установки залпового вогню проводяться з території міста, і люди побоюються, що їхні будинки потраплять у радіус ударів у відповідь українських військових. Серед певної категорії мешканців почалася паніка, оскільки виїхати з Луганська у бік української території стало складно через запровадження режиму суворого контролю.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

На батьківщині попрощалися зі «спецпризначенцем № 1»

У Кіровограді провели в останню путь мужнього воїна, капітана першого рангу ВМС України, командира 42-го батальйону територіальної оборони, колишнього командира 73-го морського центру спеціального призначення Юрія Олефіренка. Він був справжньою легендою військ спецпризначення.

Загинув Юрій Олефіренко, як справжній командир, рятуючи трьох своїх бійців: накрив їх собою під мінометним обстрілом.

Народився герой на Кіровоградщині в Бобринецькому районі. Свого часу закінчив факультет спецназу Рязанського училища ПДВ СРСР, і був направлений у 459-ту окрему роту спеціального призначення, так звану кабульську роту — перший штатний підрозділ спецназу 40-ї армії в Афганістані. Відвоював в Афганістані повних чотири роки, за бойові операції нагороджений орденом і медаллю. В Україні свою військову кар'єру продовжив у частинах спецназу, в Кіровограді та Очакові. 2007 року працював у місії української військової розвідки — підрозділу, який брав участь в операціях НАТО у складі литовського контингенту. Багато сил віддав 17-й бригаді, що була переформована в 73-й морський центр спеціального призначення. У серпні 2014-го призначений командиром центру. Справжня легенда військ спецпризначення.

З початком бойових дій не зміг залишитися осторонь. У важкий для Батьківщини час поновився на службі — добровільно з'явився до військкомату і отримав призначення на посаду командира 42-го батальйону територіальної оборони Кіровоградської області. Сформував батальйон і зробив усе, щоб перетворити добровольців і мобілізованих на боєздатну військову частину.

У Кіровограді оголошено жалобу.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоград.
Фото автора.

ХРОНІКА

На ротацію — з новими можливостями

Продукти харчування, десять тепловізорів, двадцять приладів нічного бачення, кевларові шоломи, термобілизну та інше спорядження було передано бійцям батальйонно-тактичної групи 93-ї окремої механізованої бригади керівництвом Дніпропетровської облдержадміністрації.

Після відпустки і відновлення боєздатності підрозділ вирушає змінити на передовій своїх побратимів. Як повідомили «Голосу України» в ОДА, кожний взвод групи одержав по тепловізору та по два прилади нічного бачення. Техніка була перевірена й випробувана під час маршів і бойових стрільб на полігоні, а екіпажі, незважаючи на чималий досвід участі в бойових діях, пройшли навчання.

Бойова техніка в повній готовності завантажена на залізничні платформи для відправлення. Командувач військ оперативного командування «Південь» Руслан Хомчак запевнив, що всі потреби військовослужбовців в організаційному та матеріально-технічному забезпеченні розглянуто й задоволено.

Вл. інф.

Міліціонери не пропускатимуть контрабанду в зону АТО

Одинадцять працівників служби боротьби з економічною злочинністю УМВС України в Хмельницькій області вирушили в зону АТО для охорони громадського порядку. Провести колег у тривале та небезпечне відрядження прийшов увесь особовий склад підрозділу. Правоохоронці нестимуть службу на блокпостах у гарячих точках. Їхнє завдання — запобігати переміщенню контрабанди, підозрілих товарів та вантажів у район проведення антитерористичної операції і у зворотному напрямку. В далеку дорогу міліціонерів благословив священик.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

ФОТОФАКТ

Своє співчуття та підтримку співвітчизникам зі східних областей країни, котрі постраждали від рук терористів, висловили активісти територіальної громади села Червона Слобода Черкаського району.

Фото Лариси НЕТУДИХАТИ.

Вірять, що батько повернеться

На Водохреще у 27-річного Олександра Фурмана з Черняхівського району народився син. Батько, військовослужбовець 30-ї окремої механізованої бригади, про це не знає: він зник у зоні АТО. З сім'єю зв'язався востаннє ще наприкінці травня. А товариші по службі могли повідомити лише те, що Олександр був поранений, його забрала машина. Відтоді жодної звістки. Весь клопіт по догляду за двома маленькими дітьми ліг на плечі 24-річної Ольги. Тепер дітей уже троє. Жінка вірить, що чоловік повернеться додому. Обнадіює те, що його прізвище під номером 443 є у списку, який 27 грудня оприлюднив Центр звільнення полонених.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Як оформити перепустку для в'їзду в зону АТО

Служба безпеки України оприлюднила Тимчасовий порядок в'їзду на неконтрольовану територію та виїзду з неї громадян України та іноземців (осіб без громадянства).

Відповідно до Тимчасового порядку здійснення контролю за переміщенням осіб, транспортних засобів та вантажів вздовж лінії зіткнення у межах Донецької та Луганської областей, в'їзд на неконтрольовану територію та виїзд з неї громадян України та іноземців (осіб без громадянства) здійснюється за умови пред'явлення паспортного документа та перепустки, виданої координаційними групами.

Оформлять такі перепустки координаційні групи, які створені при управліннях (відділах) МВС у містах Старобільськ, Дебальцево, Велика Новосілка, Маріуполь.

Дорожні коридори для переміщення вантажу:

«Луганськ—Щастя—Новоайдар» КПВВ «Щастя»;

«Донецьк—Курахове» КПВВ «Курахове» та «Георгіївка»;

«Фащівки—Дебальцеве—Артемівськ» КПВВ «Артемівськ»;

Для переміщення людей:

«Луганськ—Станиця Луганська—Широке» КПВВ «Станиця Луганська»;

«Донецьк—Маріуполь (через Волноваху)» КПВВ «Бугас»;

«Горлівка—Артемівськ» КПВВ «Миколаївка»;

«Новоазовськ—Красноармійськ—Талаківка—Маріуполь» КПВВ «Маріуполь-1»;

Для отримання перепустки особа зобов'язана надати такі документи:

Для громадян України:

Заяву, в якій обов'язково вказується маршрут переміщення (населені пункти), термін перебування в районі проведення АТО (контрольований чи не контрольований території).

Оригінал паспортного документа (після пред'явлення повертається).

Копію сторінок паспортного документа (особисті дані особи, місце та дата видачі, місце реєстрації).

Копія ідентифікаційного податкового номера (ІПН).

Документ, що підтверджує мету в'їзду на неконтрольовану територію:

— копії документів, що підтверджують проживання особи, яка бажає в'їхати на неконтрольовану (контрольовану) територію проведення АТО, або її близьких (родичів чи членів сім'ї) на території проведення АТО;

— документ, що підтверджує місце поховання близьких осіб на неконтрольованій (контрольованій) території;

— телеграми про смерть або хворобу близьких осіб на неконтрольованій (контрольованій) території (мають бути завірені закладами охорони здоров'я);

— документи, що підтверджують право власності на об'єкти нерухомості, які знаходяться на неконтрольованій (контрольованій) території;

— інші документи, що можуть підтвердити мету в'їзду на неконтрольовану (контрольовану) територію.

Для іноземців та осіб без громадянства:

Заяву, в якій обов'язково вказується маршрут переміщення (населені пункти), термін перебування в районі проведення АТО (контрольований чи неконтрольований території).

Оригінал паспортного документа (після пред'явлення повертається).

Документ, що підтверджує законність перебування на території України (для іноземців та осіб без громадянства).

Копію сторінки паспортного документа або документа, що посвідчує особу без громадянства, з особистими даними особи, з перекладом українською мовою, засвідченим в установленому порядку;

Документ, що підтверджує мету в'їзду на неконтрольовану територію:

— копії документів, що підтверджують проживання особи, яка бажає в'їхати на неконтрольовану (контрольовану) територію проведення АТО, або її близьких осіб (родичів чи членів сім'ї) на території проведення АТО;

— документ, що підтверджує місце поховання близьких на неконтрольованій (контрольованій) території;

— телеграми про смерть або хворобу близьких на неконтрольованій (контрольованій) території (мають бути завірені закладами охорони здоров'я);

— документи, що підтверджують право власності на об'єкти нерухомості, які знаходяться на неконтрольованій (контрольованій) території;

— інші документи, що можуть підтвердити мету в'їзду на неконтрольовану (контрольовану) територію;

Документ, що підтверджує наявність достатнього фінансового забезпечення на період запланованого перебування на території України або відповідні гарантії приймаючої сторони.

СБУ звертає увагу, що подання документів, підроблених, зіпсованих, не встановленого зразка, або документів, що належать іншій особі, так само як подання завідомо неправдивих відомостей чи відсутність підтвердження мети відвідування — є безумовними підставами для відмови у наданні перепустки.

Наявність перепустки не виключає перевірки посадовими особами, які несуть службу на блокпост, на контрольному пункті в'їзду-виїзду документів, що підтверджують мету в'їзду/виїзду на неконтрольовану (контрольовану) територію.

Для отримання перепустки на транспортний засіб необхідно подати такі документи:

Заяву, в якій обов'язково вказується маршрут переміщення (населені пункти), термін перебування в районі проведення АТО (контрольований чи неконтрольований території).

Ксерокопію паспорта водія транспортного засобу. Ксерокопію технічного паспорта на транспортний засіб Для юридичних осіб — ксерокопію документа, що підтверджує право користування транспортним засобом (договір оренди, договір найму та інші).

Оригінали

— паспортного документа,

— технічного паспорта на транспортний засіб,

— документа, що підтверджує право користування транспортним засобом (після пред'явлення повертаються).

Комплект документів для перевезення вантажу та іншого майна:

Товарно-транспортна накладна.

Видаткова накладна.

Засвідчена копія свідоцтва про реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності в органах державної реєстрації України.

Засвідчена копія свідоцтва платника податків, яке зареєстроване у фіскальних органах України, або витягу з реєстру платника податків ПДВ.

Засвідчена копія договору купівлі-продажу.

Передбачені чинним законодавством сертифікати відповідності на продукцію.

Перепустки у зоні АТО діятимуть з 21 січня 2015 року.

Контактні телефони координаційних груп

Сектор «А» 064-612-47-08, 064-612-02-50
Сектор «Б» 062-432-11-82
Сектор «С» 067-334-24-04
Сектор «М» 097-010-94-25
KC_sarmat@ukr.net

Телефон для довідок Фіскальної служби з питань перевезення вантажів:

099-605-42-47

У країні стартувала четверта хвиля мобілізації

(ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.).

Міністр оборони України Степан Полторак закликав особовий склад очолюваного ним відомства провести якісний відбір кандидатів на службу до армії. Напередодні він провів службову нараду з питань готовності до проведення четвертої хвилі часткової мобілізації, **повідомляє прес-служба МО.** На нійу провели «розбір польотів» призовної кампанії 2014 року. Йшлося про недостатній рівень підготовки особового складу та недосконалу штатну структуру військових комісаріатів, про проблеми взаємодії між органами військового управління та органами виконавчої влади, місцевого самоврядування. Зазначалася недостатня кількість матеріально-технічних засобів, озброєння, техніки для забезпечення мобілізації минулого року.

Генерал-полковник Степан Полторак поставив завдання керівникам органів військового управління в найкоротший термін, до початку поставки і прийому мобілізаційних ресурсів, усунути наявні недоліки, особливо відносно тилового забезпечення.

Керівник оборонного відомства також звернув увагу військкомів на дотримання вимог чинного законодавства під час призову.

— Головне завдання для кожного з вас — якісний відбір кандидатів. Не можна бездумно всіх без розбору залучати до служби. Перш за все мобілізувати необхідно всіх бажаючих, добровольців, людей з бойовим досвідом, тих, хто має відповідні військові спеціальності, — сказав він.

Степан Полторак зазначив, що всі департаменти та управління військового відомства переведені на посилений варіант несення служби.

Адресат «розминувся» з повісткою

Чому призовників шукають удома, а вони опиняються... в Кейптауні

З морів до військкоматів не поспішають

Як і по всій країні, з початком чергової хвилі мобілізації повістки понесли і в помешкання херсонців із потрібним для армії фахами. От тільки виклики до райвійськкоматів часто-густо нікому взяти — адресати вже за кордоном, причому не в якійсь там Росії, а у відкритому морі. У військових частинах, насичених складною технікою, завжди існує «попит» на спеціалістів-механіків та електротехніків, і таких у Херсоні, на перший погляд, вистачає: адже їх в обласному центрі готують одразу кілька училищ, коледжів та вузів. От тільки вузи ці морські, а їхні випускники аж ніяк не палають бажанням змінити корабельні палуби на окопи в донецьких чи луганських степах.

Капітани, старпоми, механіки, штурмани нині терміново продовжують свої контракти з іноземними судновласниками, аби при поверненні в Україні їх одразу не «загребли» на збірні пункти. Ті, хто залишився вдома, намагаються чимшвидше таки ж контракти підписати і піти в море навіть за меншу платню. Можливо, це непатріотично, але багато хто з батьків своїх синів підтримує.

— Аби син вивчився в «мореходці» на контракті, довелося брати кредит у банку — 10 тисяч доларів у перерахунку на гривні. Аби він потім пішов у море, півроку бігали по крюінгових агентствах і роздавали завдатки, ще десь півтори тисячі «зелених» витративши. Зрештою, хлопцю таки пощастило завербуватися четвертим механіком на непоганий суховантаж під грецьким прапором, і зараз він десь під Кейптауном стоїть. Раз на тиждень Сашкові вдається додому зателефонувати, і я йому сказала, що додому вже два запрошення до військкомату принесли. Він подумав і відповів, що списуватися на берег не буде. Я його розумію — треба заробляти гроші на повернення кредиту, а тієї тисячі доларів, які він в морі заробляє, в українській армії навіть не кожному офіцерові платять. Ми з чоловіком на свої пенсії тільки виживаємо — де вже там за синові позички розраховуватися. Та ще й до армії мобілізованому тепер самому готуватися треба — купувати термобілизну, камуфляж, бронежилет, часом навіть проїзд до частини власним коштом оплачувати, а де гроші? — дає типове для членів «флотських» родин пояснення пенсіонерка Галина Павлівна, котра із цілком зрозумілих причин просить не називати прізвища — своє та синове.

У Харкові стартувала мобілізаційна кампанія. В області в рамках четвертої хвилі мобілізації планується призвати близько 3,5 тис. чоловік.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

З гарного моряка піхотинець поганий

Херсон — місто портове, де моряків з давніх-давен лічили десятками тисяч. Нині багато хто з них це дипломовані фахівці із досвідом експлуатації дорогезних машин та механізмів, знанням однієї чи навіть кількох іноземних мов. У будь-якій країні світу такі молоді професіонали були б готовими кандидатами на зарахування у офіцерський резерв. Та в Україні їм вакансія матроса у військовому флоті «не світить». Адже після кримського погрому місць в екіпажах вцілілих кораблів значно менше, ніж тих вакансій, та й для посади флотського офіцера мало досвіду. Тому з добре підготовленого моряка у нас може вийти тільки погано підготовлений солдат: звичайне гарматне м'ясо після 40-денних курсів прискореної підготовки. Так ми всі розплачуємося за зруйновану протягом останніх десятиліть систему підготовки «піджаків» — офіцерів запасу у цивільних вузах, зокрема й тих, де навчається так званий плавсклад. До речі, ретельно шукати ідеальне застосування хлопцям із флотською освітою в Херсоні просто нікому. На обласний центр із населенням, що перевищує триста тисяч чоловік, залишився тільки один міський військкомат. Три районні РВК у мирні роки поскорочували. Тепер хочуть відновити, але до завершення четвертої хвилі мобілізації навряд чи встигнуть — немає ні приміщень, ні вільних лікарів, котрі згодилися б попрацювати як члени медкомісій. Зрештою, нема й грошей, аби їм платити.

«Херсонська державна морська академія готує судноводіїв, судномеханіків, електромеханіків. Звісно, вони були б не зайві і у військовому флоті як офіцери та мічмани. Але військової кафедри для їх вишколу у нас немає: допомогу в її створенні пропонували кілька військових вишів, навіть прикордонні, та всі вони висували умову — навчання тільки платне. А якщо у нас контракт коштує від 15 до 18 тисяч гривень на рік, то де хлопці візьмуть ще 5—8 тисяч на оплату послуг військової кафедри? Вже й так чую від матерів наших студентів і курсантів відверті зізнання: «Я корову продала, щоб сина вивчити». У вузі навіть двох викладачів мобілізували, та поїхали вони служити у сухопутні війська на загальних умовах. Більше того! Ще навесні минулого року військкомат намірявся забрати на призов чотирьохсот випускників морського коледжу, котрі мали закінчувати навчання вже як студенти. Тричі зустрічався із міським воєнкомом, і дуже важко було доводити, що випускники академії за два роки принесуть країні більше користі. Військові кафедри у державних вузах повинна створювати держава, а не вузи за власною ініціативою. І навчання на них має бути безплатним», — коментує проректор Херсонської державної морської академії Валентин Синько.

Тим часом, херсонські моряки розповідають: навіть за укладеними контрактами перетинати державний кордон України, аби стати на роботу в екіпажах іноземних суден, для них стає дедалі складніше. Прикордонники в аеропортах Одеси та Києва придивляються до них, і починають розпитувати, чи не тікають молоді люди від мобілізації чи призову. Показуєш паспорт моряка та контракт — хитають головами: жодні контракти повісток не відміняють. Флотські братві все це нагадує дідівські розповіді, як у Велику Вітчизняну всіх, хто не пішов до армії, «верстали» до ополчення, даючи по одній старій гвинтівці на десять чоловік. З тієї пори часу минуло багато, і супротивник змінився, проте історичні помилки нікого не навчили. До того ж одна справа — захищати рідну землю. А інша — без руху сидіти по дотах і траншеях, не відаючи, чи то війна у нас, чи то хронічне «перемир'я» під снарядами з «Градів», що на голови повсякчас падають.

ФАКТИ

Окрім ХДМА, у Херсоні є ще три державні університети із кількістю студентів від однієї до п'яти тисяч. У жодному з них «повноцінної» військової кафедри не існує.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Ми зобов'язані піклуватися про тих, хто втратив здоров'я на виробництві

СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА

Минув рік — привожний для країни і для кожного з нас, протягом якого весь колектив Управління виявив найвищий рівень відповідальності на кожній ділянці роботи, мобілізував всі свої знання та досвід на позитивний результат.

Робота управління та виконання покладених на нього державою функцій залежить від сумлінної сплати роботодавцями і працівниками єдиного внеску на загальнообов'язкове соціальне страхування. В умовах спаду промислового виробництва та економіки загалом здійснюємо постійний моніторинг повноти та правильності його сплати. Більшість підприємців не тільки усвідомлюють відповідальність за наповнення бюджету, а й вишукують можливості допомагати країні у зміцненні обороноздатності.

За таких умов спеціалістами управління виявлено понад 20 страхувальників, яких віднесено до найвищого класу професійного ризику, що сприяє істотному збільшенню надходжень до фонду. Наприклад, по державному підприємству «ІНМА» — на 2,5 тис. грн.; по ДП «Лігаінвест» — на 4,8 тис. грн., по ТОВ «Імідж Юкрейн» — на 0,7 тис. грн. Також нашими спеціалістами безпосередньо на підприємствах і в установах донараховано страхових внесків на майже 60 тис. гривень.

Невиплата зарплат впливає на наповнюваність фонду

Наповнюваність фонду залежить і від вчасної виплати зарплат працівникам підприємств та організацій. На жаль, тут маємо негативну динаміку, що підтверджує офіційна статистика. Заборгованість у заробітній платі в державі сягає понад 2 млрд. гривень, нерідко зарплату виплачують «частинами». Усе це впливає на наповнення бюджету фонду, який, в свою чергу, несе відповідальність за матеріальне забезпечення та лікування громадян, котрі під час роботи на підприємствах повністю або частково втратили працездатність. Відома ситуація з ТОВ «Українсько-середземноморські авіалінії», яке не в змозі перерахувати 189 тис. грн. страхових внесків. Така ситуація і з ТОВ «Дніпровський автобусний завод», що завинило понад 100 тис. грн., ТОВ «Союз-Авто» — понад 70 тис. грн. та багатьма іншими. Підприємства та установи Києва, на яких існує заборгованість з виплати заробітної плати, потребують постійної уваги, контролю за борговими сумами, проведення низки заходів, аж до звернення до суду. Це потребує тривалої копіткої роботи юридичної служби управління. Так, за остаточними судовими рішеннями управління має отримати «боргові страхові внески» від Державного підприємства «Управління капітального будівництва» — 4,6 тис. грн., від ТОВ «Велес» спільного україно-бельгійського підприємства — майже 4 тис. грн., від приватного підприємства «Євробуд-Столиця» — 1,2 тис. грн. Цей перелік має тенденцію до збільшення, відповідно, зростають суми недоотриманих страхових внесків. Сподіваємося, що кардинальні зміни в державному управлінні приведуть до стабілізації фінансово-економічної ситуації в країні та, як наслідок, — до підвищення до рівня європейських країн матеріального захисту громадян, потерпілих від нещасного випадку на виробництві.

Проаналізувати підсумки минулого року та спрогнозувати надходження коштів від сплати єдиного внеску на 2015-й неможливо без повного аналізу доходної та витратної частин діяльності управління як складової фонду, а також всіх кількісних показників. Саме такий аналіз, але вже з огляду на реформування загальнообов'язкового державного соціального страхування, запроваджений в останні дні 2014 року, буде реальним підсумком. Сподіваємося на те, що запроваджена в новому законі система прав, обов'язків і гарантій працюючим громадянам діятиме на європейських засадах — в умовах проголошених урядом відкритості, гласності, оптимізації, яких реально очікуємо у 2015 році. До того ж, коли йдеться про людей, для котрих страхові виплати — єдине джерело існування, перед прийняттям будь-яких кардинальних змін треба керуватися здавна відомим принципом: «Не зашкодь!».

Позитив — зменшення кількості нещасних випадків

Безумовним позитивним результатом роботи служби страхових експертів є стійка тенденція до зменшення кількості працівників, потерпілих від нещасного випадку на виробництві у Києві: протягом останніх трьох років — на 42%. Відповідно тільки кількість осіб, яким призначено страхові виплати — одноразову допомогу в разі втрати працездатності, зменшилась у 2014-му році майже на 20%, що дало істотну економію витрат. Зменшення нещасних випадків на виробництві дає можливість фінансово задовольняти потреби потерпілих та подальший розвиток фонду, вдосконалювати та розвивати профілактичну роботу на підприємствах.

Нині ми обслуговуємо понад 5 тис. потерпілих по Києву й більш як 2 тис. з Донецької та Луганської областей. Ретельно слідкуючи за пропозиціями змін у законодавстві, відчуваю певне занепокоєння щодо відповідності новацій європейському духу. Фахівцям, які працюють над вдосконаленням законодавства соціального напряму, необхідно враховувати, що з 5 тисяч наших підопічних, котрі сьогодні мешкають у столиці, значна кількість отримали травму та втратили працездатність ще на виробництвах Української Радянської Соціалістичної Республіки: у 1964 році — на заводі «Реле та автоматики», в Інституті органічної хімії АН УССР, у 1966-му — на заводі хімікатів «Радикал», в 1971-му — на Київському мотозаводі та заводі «Вулкан», у 1973 році — на комбінаті «Хімволокно», в 1974 році — на заводі художнього скла, в 1978-му — в Науково-дослідному інституті «Квант», в 1980 році — на заводі «Радар», у 1988-му — на Заводі залізобетонних конструкцій. Ці приклади відображають спадкоємність турботи про людей праці. Ці люди не пішли в забуття, вони живуть поміж нас, їх хвилюють ціни на ліки, на хліб та молочні вироби, вони не відсторонилися від суспільного життя та державних проблем... Тож ми не маємо права відсторонюватися від них. Рівень матеріального та медичного забезпечення цієї категорії осіб, порівняно з рівнем життя середньостатистичних громадян держави, є досить прийнятним: без затримки та із щорічною індексацією здійснюються встановлені базовим законом виплати, надається 7 видів медичної допомоги, в тому числі санаторно-курортне лікування, забезпечення технічними засобами реабілітації та пересування. Це гарантується законодавством, запровадженим в Україні в 1999 році, а не успадкованими з часів СРСР нормами. На той час це були революційні зміни і для підприємств-страхувальників, і для громадян, які раніше самотужки виборювали своє право на компенсацію шкоди, отриманої на виробництві. Саме тому я з острахом сприймаю окремі «ексклюзивні» пропозиції, які можуть призвести до руйнації сталої системи соціального захисту та відкинути цих громадян на межу виживання.

Вимушені переселенці потребують уваги

Після 20 липня ми безпосередньо зіткнулися з необхідністю оперативно забезпечити соціальний захист громадян із числа переміщених осіб із Донеччини та Луганщини. До кінця 2014 року до нас звернулося понад 2 тис. потерпілих, документи 90% з яких вже опрацьовано, їм продовжено страхові виплати в тих розмірах, які вони отримували за місцем свого постійного проживання. Загальна сума виплат таким особам до кінця року становила 12,2 млн. грн. Триває розгляд пізніше поданих 160 особами заяв, які зможуть отримувати виплати з 2015 року. Середня сума «призначення» по Донецькому регіону становить 2,8 тис. грн., по Луганському — 1,7 тис. грн., по місту Києву — 1,1 тис. грн. Ці дані не вписуються у відому статистику про високий рівень заробітних плат саме в місті Києві, а тому потребують аналізу.

У другому півріччі 014-го колектив Управління працював з подвійною завантаженістю, оскільки необхідно було не тільки ретельно перевірити та оформити платіжні документи, а й приділити увагу людям, які опинилися в Києві з причин крайньої необхідності. Декілька слів подяки, які залишили мені В. Петрик з Краснодона, Б. Єрохін — потерпілий на шахті з Брянки Луганської області, Н. Водяник з Макіївки та інші, — це результат спільної роботи всіх служб Управління.

Наші працівники звернули увагу на те, що багато переселених громадян мають неповнолітніх дітей, і подбали, щоб і вони відчули свято Нового року: їм організовано відвідування дитячих вистав у Національному театрі опери та балету імені Тараса Шевченка, Київському музичному театрі, Театрі юного глядача, а також екскурсії до Київського зоопарку. Створився мікроклімат взаєморозуміння, відчуття ситуації, в якій всі ми опинилися.

Ірина ПРОТЧЕНКО,
начальник Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України в місті Києві.

БОЙОВИЙ ДУХ

Хоч говорять гармати, музи не мовчать

Студенти та педагоги Ужгородського коледжу культури і мистецтв уже з перших днів війни, що зрежисерована й активно підтримується сусідом-агресором на Донбасі, активно долучилися до допомоги українським бійцям, котрі стоять на захисті рубежів нашої держави. Бо й справді, не можна мовчати музам, коли говорять гармати.

— Звісно, в зону бойових дій наші студенти поїхати не можуть, тож скористалися нагодою й відвідали поранених учасників АТО, які перебувають на лікуванні та реабілітації у Мукачівському військовому шпиталі, — розповіла директор коледжу Наталія Шетеля. — Для них вони підготували концерт, в основу якого лягли українські пісні: козацькі та січових стрільців. Мужнім захисникам Вітчизни подарували книги та періодику, їх пригостили тістечками, спеченими студентками коледжу. Окрім цього воїнам вручили певну суму грошей, пожертвуваних студентами, профкомом та педколективом закладу, а також закупили термобілизну на 4,5 тисячі гривень. Для воїнів 15-ї бригади із Закарпаття студентки під опікою викладача Віри Кучмаш сплели вовняні шкарпетки, шарфи та балаклави.

«Ваш концерт підняв нам настрій і бойовий дух, — сказав лейтенант Андрій Ткачов із Дніпропетровська. — Як тільки підлікуємося, знову повернемось на фронт».

Це не перша доброчинна акція, в якій беруть участь студенти мистецьких закладів краю — вже згадуваного коледжу, музичного училища імені Дезидерія Задора, коледжу прикладного мистецтва та Закарпатського художнього інституту імені Адальберта Ерделі. У День Гідності та Свободи в Ужгороді відбувся благодійний мистецький захід «Творча молодь Закарпаття — захисникам Вітчизни». На виставку-продаж було представлено творчі роботи студентів, а кошти, виручені від реалізації картин, спрямовано на потреби 128-ї гірсько-піхотної бригади, у складі якої воюють закарпатці. Студенти коледжу культури і мистецтв виконали для поранених повстанські пісні, зокрема, добре відому ще з часів Карпатської України «Пливе кача по Тисині», а хореографічний колектив — композицію «Гайдамаки». Емоційною кульмінацією концерту стала пісня «Покаяння» у виконанні викладача коледжу Маріанни Сухолової.

Студенти коледжу також показали новорічну казку «Як їжачок зустрічав Новий рік» для дітей-переселенців зі сходу та тих, чиї батьки воюють в АТО.

— Як і вся наша держава, коледж переживає не найкращі часи, — ділиться пані Наталія. — Та, попри все, дбаємо і про зміцнення навчально-матеріальної бази, економлячи при цьому на енергоносіях. У приміщеннях коледжу та гуртожитку встановлено термозберігаючі вікна й двері, енергозберігаючі лампи освітлення тощо. Натомість отримали можливість придбати цифрове піаніно, акордеони, баяни, трубу, мультимедійне обладнання та нові комп'ютери, облаштувати актовий, театральний та три хореографічні зали, замінити підлогу в навчальному корпусі, придбати сценічні костюми.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Ужгород.

З любов'ю і побажаннями повернутися додому

За два тижні школярі Івано-Франківська сплели 200 маскувальних білих сіток для своїх захисників

Ініціатором виступила загальноосвітня школа №21, вчитель якої зараз перебуває у зоні бойових дій. Коли директор навчального закладу Степан Корчинський зрозумів, що самотужки їм не впоратися, то попросив допомоги у своїх колег.

За простою арифметикою вийшло по 33 сітки на школу, відповідно — по одній на клас. Педагогічний колектив та учні ЗОШ № 11 з усією відповідальністю долучились до доброї справи. Заступник директора школи з навчально-виховної роботи Інна Хмелевська розповідає, що спочатку кинулися на пошуки міцних сіток. Обнишпоривши ринки та спеціалізовані магазини, вийшли на вінницьких постачальників, які за доступними цінами переслали нині дефіцитну продукцію. (З класу треба було зібрати 280 гривень на одну сітку). Далі в роботу пішла біла тканина, точніше, простирадла, халати, наволочки та сорочки. Усе те рвалося на стрічки і готувалося до плетіння. Та перед цим учні пройшли спеціальний майстер-клас, бо, як з'ясувалося, непроста це наука — зробити міцну і добротну сітку для військових. Щоб була густою, в кожну клітинку треба вплести по кілька клаптиків тканини і все те зв'язати вузликами із шовкових ниток. Але діти з великим ентузіазмом взялися за роботу. Плели у фізкультурній залі, естафета переходила від класу до класу, долучалися і наймenші школярі, і батьки, і вчителі.

Незабаром таке потрібне зимове спорядження волонтери повезуть на схід. В кожну сітку діти повкладали свої малюнки та листи з побажаннями перемоги та щасливого повернення. До сліз зворушують слова першокласників, які звертаються до бійців, наче до своїх батьків: «Я люблю тебе. Дякую, що ти мене захищаєш. Приїжджай скоріше додому».

Галина БРУХАЛЬ.

Фото Миколи МАЦЮКА.

На знімку (зліва направо): учні 11-ї школи Павло Цівкач, Настя Горін та Софія Данилець закінчують тридцять третю маскувальну сітку.

Івано-Франківська область.

Із другого лютого поїзд № 108/107 Одеса—Ужгород курсуватиме так: з Одеси відправлятиметься в парні числа, а з Ужгорода — уже з третього лютого — у непарні (замість щоденного курсування), *передає наш власкор Василь Нитка*

Севастопольські винороби запропонують програму розвитку галузі, яка передбачає створення винного технопарку й терасового виноградника. Вина, вироблені з вирощеного в регіоні винограду, хочуть продавати під торговельною маркою «Севастополь», *повідомляє наш власкор Микола Магдич*

РЕГІОН: ХЕРСОНЩИНА

Вигаптувала герб та прапор... на зернятку пшениці

Національний рекорд встановила майстриня народної творчості Ірина Мельничук з Херсонщини. На крихітному зернятку пшениці розміром 3,8 міліметра, наче на тканині, вона зуміла вигаптувати національний герб та прапор, за що отримала сертифікат Книги рекордів України. Свій витвір Ірина представила на обласній виставці, організованій обласною спілкою майстрів народного мистецтва «Дніпровська палітра». Тут були й картини з природних матеріалів, вироби з глини, лози, бісеру — загалом майже триста експонатів. «Рекордне» зернятко Ірина Мельничук подарувала «Дніпровській палітрі», але виставити його на постійний огляд усіх охочих просто ніде, оскільки виділити приміщення спілці майстрів народного мистецтва чиновники обіцяють ось уже п'ять років.

Відмивали пам'ятники від графіті

У центрі Херсона невідомі сплюндрили одразу два пам'ятники, розмалювавши їх нацистською символікою. У міському парку Слави на башті танка Т-34 вони зобразили фашистську свастику й руни СС. Свастика з'явилася й на стелі, присвяченій більшовицькій газеті «Іскра», звідки нещодавно зняли барельєф Леніна. Муніципальна влада пообіцяла знайти стелі інше застосування, але провокатори «розпорядилися» нею по-своєму. Втім, того ж дня комунальники позмивали обурливі графіті. Зауважимо, що в Херсоні це не перший такий випадок: наприкінці минулого року свастики з'явилися й на меморіалі бійцям Великої Вітчизняної, встановленому в мікрорайоні Корабел. Тоді причетних до злочину хуліганів не знайшли.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Присів на лавку в парку свого імені. Навічно

Скульптурну композицію з образом убитого в липні минулого року міського голови Кременчука встановили в парку, названому на його честь. Реконструкцією та впорядкуванням цієї оази відпочинку Олег Бабаєв опікувався особисто. Тепер він навічно сів тут на лавку, що ніби обривається надломленою конструкцією так само, як передчасно обірвалося його життя* (на знімку). *Автор композиції — харківський скульптор Ельданіз Гурбанов.

Біле покривало зі скульптурної композиції зняли батьки Олега Мейдановича та його доньки. Живі квіти до пам'ятника поклали керівники міста, друзі й соратники загиблого, сотні земляків. При цьому перший заступник міського голови Віктор Калашник і народний депутат України Юрій Шаповалов наголосили на необхідності продовжувати справи Олега Бабаєва та втілити в життя його задум перетворити Кременчук на краще місто України.

Зазначимо, що рішення про встановлення пам'ятника ухвалювали у гострих дискусіях. Досить сказати, що комісія з увічнення пам'яті відомих земляків, яка діє при міськвиконкомі, дала своє добро лише кілька днів тому, причому з другої спроби. Адже деякі місцеві активісти-майданівці, які опонували керівнику міста за його життя, і нині вважають покійного постаттю неоднозначною. До того ж на його честь названо стадіон і сквер, є і бетонна стела з великим тематичним панно.

Водночас представники комісії і члени міськвиконкому взяли до уваги те, що за ініціативою однієї з громадських організацій у місті провели інтернет-опитування мешканців щодо увічнення пам'яті загиблого міського голови. При цьому тільки у соцмережах за встановлення пам'ятника проголосувало понад 6 тисяч кременчужан. Ініціатори наголошують, що його встановили без витрат із міського бюджету — винятково за кошти меценатів.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.

Фото з кременчуцького сайту Vestnik.in.ua.

Щовечора ярмаркували

У Житомирі завершився новорічно-різдвяний ярмарок. Такий захід було проведено вперше.

Щовечора протягом місяця на майдані в центрі міста житомиряни мали нагоду придбати сувеніри, виготовлені майстрами народної творчості, почастувати своїх рідних смаколиками та гарячими напоями, поспілкуватися один з одним, переглянути старі добрі кінострічки. Міська влада взяла на себе витрати на монтаж сцени та святкову ілюмінацію. А основні кошти — майже триста тисяч гривень — виділив фонд народного депутата України Борислава Розенблата. Їх витрачено, зокрема, на закупівлю та облаштування спеціальних дерев'яних будиночків, використовувати які місто зможе під час інших свят. Від їх оренди надійшло 30 тисяч гривень прибутку. Вони підуть на закупівлю речей, необхідних військовим у зоні АТО.

Вл. інф.

Хостел відкриють через місяць

У Тернополі незабаром з'явиться хостел для ветеранів АТО. «Через місяць ми зможемо приймати бійців», — ділиться відома волонтерка, активістка київського Майдану, котра нині живе у Тернополі, Ліза Шапошнік.

«Товариство ветеранів АТО», яке вона представляє, має на меті допомогти адаптуватися бійцям, які повертатимуться після демобілізації. Ключовими проблемами є пошук житла, роботи, оформлення документів про статус учасника АТО, психологічна реабілітація. Допомагатимуть і сім'ям, які втратили годувальника.

Хостел розрахований на 30 місць. Тут можна буде знайти притулок на деякий час.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Освятили Стир

Хресний хід вулицями Луцька від кафедрального Свято-Троїцького собору через парк імені Лесі Українки до ріки Стир здійснили понад тисяча мирян УПЦ Київського патріархату на честь Хрещення Господнього.

Традиційний обряд освячення води провів митрополит Луцький і Волинський Михаїл **(на знімку).** Після цього кілька сотень сміливців скупалися в ріці. На березі Стиру палали вогнища, охочих пригощали чаєм і гарячим кулішем. Люди вітали один одного із хрещенням нашого Спасителя, бажали миру і злагоди в Україні.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Споживачі можуть залишитися без тепла

Рівень оплати за спожитий на Кіровоградщині природний газ нижчий, ніж у середньому по Україні, й заледве сягає 40 відсотків. Підприємства комунальної теплоенергетики регіону працюють у режимі стовідсоткового вилучення коштів на користь НАК «Нафтогаз України». Тож вони фактично не мають фінансового ресурсу. Навіть для забезпечення нормальної роботи аварійно-відновлювальних бригад та диспетчерських служб. Якщо тенденція збережеться, може виникнути заборгованість із заробітної плати працівників ЖКГ, а споживачі будуть без тепла.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

Зате Інтернет у тролейбусі безплатний!

Не виключено, що найближчим часом вартість проїзду в трамваях і тролейбусах Одеси зросте. Втіхою для тих, хто засмучений дорожнечею, може стати запровадження в тролейбусах безплатного Інтернету.

Його вже встановлено на 15 машинах, ще на десяти — монтують відповідне обладнання. Це нововведення оцінять студенти, які часто користуються цим маршрутом, адже він проходить поблизу вищих навчальних закладів — політехнічного університету, інституту держуправління, академії харчових технологій — і з'єднує транспортним сполученням один із найбільших спальних районів з центром міста.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

ЦИФРА

132 млн. 539 тис. грн.

субвенції отримало Закарпаття зі столиці на виплату державних допомог багатодітним і малозабезпеченим сім'ям, інвалідам з дитинства відповідно до фактичних обсягів нарахованого.

Вл. інф.

Тепер є на чому спати

Шість тонн гуманітарного вантажу отримала Коростенська міська лікарня. Це постільна білизна та медичний одяг. Доправлено допомогу з норвезького міста Берген. Місії «Віра. Надія. Любов» її передала пральня цього міста. Для медиків це вкрай важливо, адже в лікарні 440 ліжок, на кожне потрібно 2—3 комплекти постільної білизни. Норвезькі друзі вже два десятки років допомагають Коростеню вирішувати соціальні питання. Перед цим за їх сприяння було закуплено постільну білизну для дитячого відділення. Торік медики отримали сучасну машину швидкої допомоги. Тепер за допомогою норвежців облаштовують дитячий будинок сімейного типу, триває ремонт гуртожитку для дітей-сиріт, яким виповнилося 18 років.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Шукатимуть водіїв

Сьогодні чимало керівників сумських підприємств усіх форм власності розмірковують над тим, де знайти професійних фахівців на вакантні місця. Вони з'явилися там, де працівники потрапили під четверту хвилю мобілізації. Скажімо, на КП «Електроавтотранс» повістки на службу одночасно отримали 36 працівників підприємства, переважно водії тролейбусів та ремонтники. Хто замінить їх, поки що невідомо.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Лише за одну добу зареєструвалося понад 4 тисячі охочих працювати у Нацполіції (прес-служба МВС)

Криваве Водохреще

Увечері на Водохреща, приблизно о 18.30 біля Московського районного суду Харкова стався вибух. Протягом минулого року та у перші тижні цього в місті й області вчинено низку терактів. Останній випадок — один із найзухваліших. За останніми даними в результаті вибуху постраждало 14 людей, багато хто з них у важкому стані. Жертв немає, говорять фахівці, лише завдяки щасливій випадковості. У всіх постраждалих — множинні осколкові поранення. У місті оголошено спецоперацію з затримання злочинців. Глава СБУ Валентин Наливайченко та міністр внутрішніх справ Арсен Аваков заявили про створення у зв'язку з вибухом у Харкові окремого штабу, до якого ввійшли представники СБУ, МВС і співробітники прокуратури.

Як повідомили в ГУ МВС України в Харківській області, вибух прогримів, коли люди виходили з будинку суду після завершення судового засідання в справі активіста партії «Свобода» Михайла Соколова, обвинувачуваного в незаконному зберіганні зброї. Його прийшли підтримати однопартійці й активісти «Правого сектору».

Вибуховий пристрій перебував за 10—15 метрів від будинку суду. Експерти припускають, що йдеться про саморобну бомбу, начинену уражаючими елементами. На місці НП — гайки, болти, один із автомобілів посічений ними. Зараз тут працює слідчо-оперативна група, представники обласної прокуратури, кінологи.

Як повідомив в. о. прокурора Харківської області Артем Степанов, вибух попередньо кваліфікований як терористичний акт.

За даними прес-служби міськради, потерпілі доставлені до міської лікарні швидкої та невідкладної допомоги.

У Раді національної безпеки та оборони України заявили, що вибух біля будинку Московського райсуду є наслідком війни Росії проти України.

«Росія продовжує війну проти України, однієї зі складових якої є сприяння активній терористичній діяльності на нашій території. У Харкові був скоєний черговий теракт, внаслідок якого постраждали люди», — сказано в заяві. Годиною пізніше в центрі міста був розстріляний адвокат Олександр Грузков. За словами очевидця, він під'їхав до будинку і припаркував свій автомобіль. Коли йшов до під'їзду, позаду до нього підійшов чоловік і сім разів вистрілив з пістолета.

Микола КОСИЙ.

Харків.

ФОТОФАКТ

«Крим — це Україна!» Акцію під такою назвою провела громадська спілка «Координаційна рада організацій вимушених переселенців із Криму». Біля посольства Російської Федерації у день Автономної Республіки кримчани вимагали звільнення Криму від окупації військами іноземної держави.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Бандерлогшу» виштовхали... за власним бажанням

Скандальне призначення директором Чернігівської школи № 35 одіозної Людмили Скоробагатько, яка торік називала євромайданівців бандерлогами, у понеділок завершилося її відставкою.

Зважаючи на протести батьків, громадськості, керівниця написала заяву про звільнення. Її прохання оперативно задовольнили в управлінні освіти міськради.

Проте протестувальники 19 січня, позитивно оцінивши це рішення, все-таки пікетували міськраду, висловлюючи недовіру міському голові Олександру Соколову та начальнику управління освіти Володимиру Купріяненку.

Народний депутат України Владислав Атрошенко передав привітав чернігівців з перемогою і звернувся до управління освіти міської ради з пропозицією оголосити відкритий конкурс на вакантну посаду директора. Призначення нового керівника, вважає парламентарій, має відбутися без повторення помилок, допущених раніше.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Могли отруїтися печінковим паштетом

Восьмеро малят віком від трьох до п'яти років — вихованців одного з дошкільних закладів Тернополя — госпіталізовано до інфекційного відділення міської дитячої лікарні, де їм діагностували гостру кишкову інфекцію.

Стан маленьких пацієнтів характеризують як середнього ступеня тяжкості. Харчове отруєння спричинили страви, приготовлені у дитсадку. Санепідеміологи відібрали проби їжі. Є підозра, що причиною міг стати печінковий паштет, який заборонено давати дітям. Остаточні висновки зроблять за результатами лабораторних досліджень. Вирішується питання щодо відкриття кримінального провадження.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Дітвора усміхається — я щасливий!

Програміст з Лондона Паоло всю свою відпустку присвятив вихованцям черкаської спеціалізованої школи, в якій навчаються діти з особливими потребами. Волонтер проводив позашкільні уроки з географії та англійської мови, грав з дітьми у спортивні ігри, брав участь у святкових концертах **(на знімку)**. Кожному «артистові» подарував привезені ним з Бразилії карнавальні окуляри.

— Якщо я своєю присутністю приніс хоч одній дитині радість та втіху — я щасливий, — каже Паоло. — Хочу ще раз приїхати до малюків, які стали мені друзями. А тим часом у Великобританії збиратиму кошти, аби привезти дітворі подарунки, про які вони мріють.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Фото автора.

РЕГІОН: РІВНЕНЩИНА

Інвестпрограма дасть можливість модернізувати мережі

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у галузях енергетики та компослуг, розглянула і схвалила для ПАТ «Рівнегаз» інвестиційну програму на 2015 рік в обсязі 31,96 мільйона гривень. Основними джерелами фінансування усіх передбачених програмою заходів є 20,65 мільйона гривень амортизаційних відрахувань та 2,4 млн. грн. прибутку підприємства.

З цієї суми ПАТ «Рівнегаз» має намір спрямувати 50,6 відсотка (а це — 16,18 мільйона гривень) на будівництво, реконструкцію, модернізацію і ремонт газових мереж та споруд на них. Так, цього року газівники планують на Рівненщині замінити майже 7 кілометрів газових мереж, 10 газорозподільчих та 19 шафних газорозподільчих пунктів. Зокрема, буде замінено понад два кілометри газопроводу низького та середнього тиску в селі Тайкури Рівненського району. Важливий пункт інвестпрограми — закільцювання газових мереж у містах Сарни та Костопіль. Ці заходи дадуть можливість підвищити надійність і безпеку експлуатації системи газопостачання Рівненської області та підтримувати її в належному технічному стані.

Задля зниження втрат природного газу згідно з вимогами Закону України «Про комерційний облік газу» заплановано встановити побутові лічильники газу населенню на суму 3,47 мільйона гривень. Понад 1,5 млн. гривень «Рівнегаз» має намір спрямувати на впровадження систем дистанційного зняття показань лічильників, облаштування сервісних центрів для проведення повірки газових лічильників та інші заходи.

Про це повідомила фахівець із зв'язків з громадськістю та ЗМІ «Рівнегазу» Вікторія ЛЕВЧУК.

Не вистачає шкільних автобусів

Хоча й на Рівненщині не вистачає 85 шкільних автобусів (це з урахуванням тих, що торік поїхали в зону АТО: їх відправили шістнадцять, повернулися три), транспорт для дітей купуватимуть після внесення змін до бюджету. Так вирішили на засіданні постійної комісії Рівненської обласної ради з питань науки, освіти, культури та духовності.

— Раніше область отримувала шкільні автобуси централізовано за рахунок коштів державного бюджету. Але сьогодні, в умовах кризи та війни, нам слід шукати внутрішні резерви.

Члени постійної комісії заслухали керівників профільних управлінь щодо фінансового забезпечення у 2015 році галузі «Освіта». На проведення заходів та утримання закладів освіти в проекті обласного бюджету за рахунок загального фонду бюджету передбачено спрямувати 419165,9 тисячі гривень, що на 19,4 відсотка більше, ніж у 2014 році

Про це повідомила працівниця Рівненської обласної ради Ірина БОВСУНЮК.

СПОРТ

З Прикарпаття на зимову Універсіаду

Троє студентів Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника представлятимуть Україну на XXVII Всесвітній зимовій Універсіаді. Ректор вишу Ігор Цепенда напередодні від'їзду зустрівся із вихованцями факультету фізвиховання і спорту, майстрами спорту України зі стрибків на лижах з трампліна Ігорем Якібюком, Віталієм Калініченком та кандидатом у майстри спорту Віталієм Додюком. Він подякував Міністерству освіти і науки та представникам благодійного «Фонду Олександра Шевченка — новий Івано-Франківськ», які забезпечили фінансування участі спортсменів в Універсіаді, що проходитиме в місті Штрбське Плесо (Словацька Республіка) з 24 січня по 2 лютого. Студенти з Прикарпаття не вперше беруть участь у зимових Універсіадах та стають призерами. У рамках програми спортивного заходу — змагання з біатлону, лижних перегонів, лижного двоборства та стрибків з трампліна.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Результативно і переконливо

Футбол. Контрольні матчі. 19 січня.

Марбела (Іспанія). **«Динамо» (Україна, Київ) — «Боруссія-2» (Німеччина, Менхенгладбах). 5:1. Голи:** Ярмоленко, 52, Буяльський, 69, Драгович, 78, Теодорчик, 88, 90+1 — Штанг, 63 (п).

«Динамо» грало в такому складі: **перший тайм** — Рудько, Віда, Данило Сілва, Хачеріді, Селін, Харатін, Мякушко, Мігель, Баланда, Ленс, Кравець; **другий тайм** — Коваль, Бетао, Цуріков, Драгович, Калитвинцев, Рибалка, Ярмоленко, Сидорчук, Буяльський, Гусєв, Теодорчик.

Абу-Дабі (ОАЕ). **«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Локомотив» (Узбекистан, Ташкент). 4:0. Голи:** Селезньов, 3 (п), 44, Канкава, 55, Зозуля, 79.

Склад **«Дніпра»**: Шеліхов, Лео Матос (Лучкевич, 46), Федецький (Дуглас, 46), Лопирьонок (Мазух, 46; Гудзь, 61), Влад (Ежидіо, 46), Чеберячко (Ротань, 46), Політило (Канкава, 46), Шахов (Матеус, 46), Селезньов (Безус, 46), Кравченко (Коноплянка, 46), Калинич (Зозуля, 46).

Світоліна вийшла до другого кола

Теніс. Мельбурн (Австралія). Australian Open. Grand Slams. Призовий фонд — 15 561 973 доларів США.

Перше коло. **Еліна Світоліна (Україна) — Юлія Путінцева (Казахстан). 6:3, 7:5.**

У другому колі Світоліна гратиме з Ніколь Гіббс із США.

Зі складами визначилися

Біатлон. Після закінчення п'ятого етапу Кубка світу в Рупольдингу (Німеччина) збірна України переїхала до італійського містечка Антгольц. Там відбудеться наступний етап. В Італії команда знову виступить основним складом.

В останній момент рішенням тренерів Артем Тищенко був переведений зі складу збірної, котра виступатиме на Універсіаді, до національної команди, що змагатиметься за Кубок світу.

Після успішних виступів у перегонах Кубка IBU черговий шанс у змаганнях найсильніших отримає Юлія Журавок. Анастасія Меркушина також вирушила в Антгольц, але участі в гонках не братиме, а проведе тренувальний збір перед участю в чемпіонаті Європи.

Отже, склад української команди має такий вигляд:

Валентина Семеренко, Наталія Бурдига, Юлія Джима, Ольга Абрамова, Ірина Варвинець, Юлія Журавок; Сергій Семенов, Артем Прима, Артем Тищенко, Дмитро Підручний, Олександр Жирний, Володимир Сємаков.

У Києві в рамках реалізації медичної реформи реорганізують стоматологічну службу столиці. Про це заявив міський голова Києва Віталій Кличко під час обговорення зі столичними медиками першочергових кроків у сфері медицини Києва, *передає кореспондент УНН*

Легка рука бабусі Іванни відкрила шлях лікарській династії

З ЛЮДЬМИ І ДЛЯ ЛЮДЕЙ

У родині начальника Військово-медичного клінічного центру Західного регіону, що у Львові, полковника медичної служби Івана Гайди зберігається реліквія, якою тут особливо дорожать. Це — бабусине свідоцтво про те, що Марія-Яніна (Іванна) Гайда закінчила дворічну акушерську школу у Львові, успішно склала іспити і має право практикувати.

Було це 1934 року, тобто ще за Польщі. Радянська влада документ не визнала, проте жіноцтву села Бариш Бучацького району на Тернопільщині те не заважало постійно звертатися до місцевої повитухи пані Іванни. Тож чимало його мешканців з'явилися на світ з її допомогою. Саме бабуся заклала основи лікарської династії Гайдів. Фельдшером у Бариші багато років працював батько полковника Михайло Павлович, людина складної долі. Під час війни вивезли його на невільницькі роботи до Німеччини, а коли повернувся додому, дали десять років за те, що допомагав повстанцям: ходив з вертепом, збираючи для них кошти, та коли-неколи, працюючи на пошті, давав газети на саморобні цигарки. Відбув дев'ять із них. Повернувшись, закінчив медичне училище і працював у рідному селі. Хоч у Бариші й була дільнична лікарня, але всі йшли передусім «до Павловича». Двоє з трьох синів подружжя Гайдів — фельдшера Михайла Павловича та вчительки Ганни Федорівни — стали лікарями. Окрім того, у старшого сина Ігоря донька Уляна — лікар-терапевт, дружина молодшого сина Олега Людмила — лікар-терапевт, син Ігор — лікар-хірург, донька Ірина — студентка Тернопільського медичного університету. Син Івана Михайловича Ярослав — військовий хірург, донька Оля — четвертокурсниця Львівського медичного університету. Що й казати, легка рука була у бабці Іванни! Коли на Різдво чи Великдень велика родина збирається в Бариші за столом у матері, то медична тема є чи не основною для обговорення.

Головне — наступність поколінь

Іван Гайда вже п'ять років очолює Львівський військово-медичний клінічний центр, у нього двадцять п'ять років організаторського досвіду у військовій медицині, кваліфікація магістра державного управління, він заслужений працівник охорони здоров'я України. Військова медицина, як і армія загалом, за 23 останні роки пережила непрості часи, і лише воєнні події у країні змусили владу й суспільство переглянути своє ставлення до головного силового відомства та його структур.

— Ми намагалися зберегти найдорожче — кадри, — ділиться Іван Михайлович. — І це вдалося, інакше у травні-червні минулого року, коли розпочалися активні бойові дії, було б дуже сутужно. У медицині важлива наступність поколінь. У нас є лікарі, які знають, що таке бойова травма, бойове поранення, з практики. Вони пройшли Афганістан, у складі миротворчих військ — гарячі точки країн Африки, Близького Сходу. Це — величезна практика. Окрім того, наші лікарі обмінюються досвідом і консультуються з колегами з країн Європи, США, Канади, Росії (до воєнного конфлікту), під час відпусток беруть участь у міжнародних науково-практичних конференціях. Тільки у порівнянні можна зрозуміти, на якому рівні ми перебуваємо і що треба змінити.

При цьому, вважає він, важливо діяти, як заповідав Тарас Шевченко: чужого научатися, але й свого не цуратися. Не треба впадати у крайнощі і повністю запозичувати стандарти інших країн чи міжнародних інституцій. Наші медичні виші дають гідні знання. Хто знає мову, передусім англійську, з іноземними колегами спілкується на рівних. Необхідно запозичити все краще з міжнародної практики, не відмовляючись від позитивного досвіду, що є у нас. Водночас важливо врахувати помилки, яких було допущено. Бойові дії багато на що змусили подивитися по-іншому. Скажімо, свого часу у цивільних медичних університетах зникли такі предмети, як воєнно-польова хірургія і воєнно-польова терапія, в більшості медичних вишів було закрито військові кафедри. Через це на початку АТО мали низку помилок у лікуванні вогнепальних поранень на рівні центральних районних лікарень південно-східних регіонів. Після виявлення цих проблем та належного реагування очільниками хірургічної служби МО України та МОЗ України, а також після підсилення «прифронтових» ЦРЛ військовими ситуацію було виправлено.

Полковник медичної служби Іван Гайда демонструє свідоцтво своєї бабусі — зачинательки медичної династії.

А ще полковник Гайда переконаний: ази першої медичної допомоги (тепер її називають по-різному, але суть від того не змінюється) мають знати всі освічені громадяни (це одна з ознак цивілізованості суспільства), щоб у критичній ситуації могли допомогти собі чи оточуючим.

Змінився підхід і до відновлювального лікування та реабілітації поранених, травмованих та хворих. У складі клініки нейрохірургії та неврології діє відділення відновлювального лікування та реабілітації, яке після істотного кадрового підсилення з червня минулого року запрацювало на повну потужність. Серед військових лікувальних установ тільки у Львівському шпиталі організовано реабілітацію хворих та поранених після важких бойових травм головного і спинного мозку, а також із пораненнями опорно-рухового апарату. Основним завданням реабілітації поранених є повернення їх до повноцінного життя. Інколи доводиться починати все з початку, з елементарного: навчити зводитись на ноги, ходити, одягатися, самому себе обслуговувати. «Маємо необхідне обладнання, складну апаратуру, щоб сприяти відновленню, розробити кожен суглоб, і, звичайно, насамперед, висококваліфікованих фахівців у цій галузі медицини. Розпочали облаштування спеціального басейну з обладнанням для підводної витяжки. Є необхідна документація, меценат, який взяв на себе фінансові витрати. Також проводимо реконструкцію ще одного залу лікувальної фізкультури. У цьому відділенні практично все обладнання придбано меценатами: й українськими, й зарубіжними», — продовжує полковник.

Інколи тілесні рани затягуються швидше, ніж психологічні, а їх отримують усі учасники воєнних дій. Навіть якщо ці дії, дасть Бог, невдовзі закінчаться, то їх відлуння розтягнеться на роки, можливо, на десятиліття. Тут дуже багато залежить від родини. Головне — зрозуміти, підтримати, відволікти увагу. Жодні санаторії, профілакторії не зроблять того, що можуть зробити рідні, друзі, переконаний Іван Гайда. Та на перших порах все-таки потрібна допомога фахівців. Окрім госпітальних психіатрів, у відділеннях центру працюють фахівці кризової психологічної служби міста Львова, від Української спілки психотерапевтів. На його думку, психологи потрібні не лише під час війни, а й у мирному житті, передусім у силових структурах. Всюди, де є зброя, має обов'язково бути психолог. Наші хлопці, особливо мобілізовані, не були готові до того, що доведеться побачити під час АТО.

Безплатною вона ніколи не була

Щодо проблем, то у військовій медицині вони такі, як і в цивільній. Донедавна — постійні скорочення, неналежне фінансування, застаріла матеріально-технічна база (за незначним винятком деяких установ Києва). Але, попри це, завдяки колективам військово-медичних клінічних центрів та військових шпиталів госпітальна складова військової медицини готова до випробувань, пов'язаних з бойовими діями на південному сході країни. Свідчення цього — тисячі врятованих життів. Так, медицина — задоволення не з дешевих. Безплатною вона ніколи не була і не буде. Хтось обов'язково повинен оплатити медичну послугу: держава, підприємство, власник, самі люди чи страхові компанії.

— Ми вже сьогодні працюємо більш як з двадцятьма страховими компаніями — ділиться досвідом Іван Михайлович. — Є певні результати. Що стосується обов'язкового контингенту, передусім учасників АТО, то вони в центрі забезпечені їсім необхідним безплатно. Тепер обіцяють армію, отже, й нас, краще фінансувати. Що ж, побачимо. Проте й ми не сидимо склавши руки. З більш як восьми тисяч пролікованих торік хворих тільки хірургічного профілю четверта частина — цивільна категорія. Отже, військовим лікарям довіряють. Але цивільні стають нашими пацієнтами, коли є вільні місця.

Неоціненну допомогу надають сьогодні волонтери, зокрема мистецькі колективи. Від них хворі заряджаються, мов від генераторів. Для учасників бойових дій важливо відчути, що їх не забули, що суспільству вони не байдужі. Це і моральна підтримка персоналу, який розуміє, що робить потрібну справу. Із вдячністю говорить Іван Михайлович про митців-волонтерів, які відвідують госпіталь, в тому числі про діток із тернопільської благодійної організації «Українська родина», яку очолює кандидат педагогічних наук Ірина Найдух. Маленькі артисти вже двічі побували у центрі, дали концерти, відвідали бійців у палатах, привезли подарунки від Миколая. Вони не лише розчулили до сліз мужніх чоловіків, а й вселили оптимізм: треба жити заради майбутнього, заради дітей.

Наостанок зауваження від полковника медичної служби Івана Гайди. Болить йому, коли деякі засоби масової інформації (особливо цим грішить телебачення) паплюжать армію, подаючи однобоку інформацію. Солдатові видно зі своєї точки зору, командир бачить ширше. Ніхто не проти критики, але дайте різні точки зору, нехай глядач робить свої висновки. Найбільший вияв довір'я суспільства, як свідчать соціологічні дослідження, — до армії та церкви. Для чого його розхитувати?

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська і Львівська області.

Фото автора.

Проінвестує Світовий банк

Світовий банк планує виділити Україні 300 мільйонів доларів на реалізацію в низці регіонів проекту з поліпшення первинної та вторинної медичної допомоги. За повідомленням прес-служби МОЗ України, в їх числі, зокрема, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Закарпатська, Одеська, Полтавська та інші області.

Як поінформував керівник Сектору людського розвитку Представництва Світового банку в Україні, Білорусі та Молдові Паоло Карло Беллі, було отримано заявки від 22 регіонів, з яких відібрано 11 потенційних областей, які прагнуть розвивати систему охорони здоров'я.

— Після багатьох місяців роботи маємо нарешті кінцевий перелік областей і остаточно доопрацьовуємо цей проект. Ми також надаємо допомогу на центральному загальнодержавному рівні. Це стосується фінансування громадського здоров'я, організації моніторингу та управління тощо, — зазначив Паоло Беллі. За словами представника Світового банку, нині завершується робота з українськими міністерствами охорони здоров'я та фінансів з тим, щоб якнайшвидше розпочати реалізацію проекту.

У МОЗ України вважають, що, з огляду на рівень готовності, проект стартує вже в січні.

Діана ПОТОЦЬКА.

Київ.

У Львівському шпиталі організовано реабілітацію хворих та поранених після важких бойових травм головного і спинного мозку

Страховисько від реформаторів

Свого часу під гаслом «покращення життя вже сьогодні» було проголошено про проведення аж 11 широкомасштабних державних перетворень.

Розглянемо результати тільки двох із них — медичної і надання адміністративних послуг.

Про медичну реформу писалось багато, як в позитивному так і в негативному плані, але не було оцінки масштабів шкоди, яку отримало населення від тієї реформи. Ми спробуємо це зробити на прикладі Броварського району, що під Києвом. Київська область не входила до пілотного проекту з проведення медичної реформи, але тодішнє обласне керівництво, намагаючись показати відданість «патрону», почало у 2012 році її реалізовувати з власної ініціативи. У 2014-му, вже після Революції Гідності, те керівництво області кануло в Лету, але міське і районне «начальство» реформу «успішно» завершило. Підсумки такі.

По-перше. В районі тепер **замість одного — три головні лікарі з повним штатом управлінців: заступники, бухгалтерія, відділ кадрів, відділ постачання, юристи та інше. А як ви хотіли?** Це вкрай необхідно, щоб два новостворені центри первинної медико-санітарної допомоги (ЦПМСД) міста і району надавали медичну допомогу якісно!!! А те, що на утримання 54 новоспечених управлінців необхідно додатково знайти в місцевому бюджеті три мільйони гривень тільки на зарплату, — дрібниці. І знайшли, забравши у хворих, що лікуються в центральній районній лікарні, останнє. Якщо до реформи в ЦРЛ був якийсь мінімум ліків для учасників війни, чорнобильців, інвалідів і ветеранів, то нині — порожнісінько. Почалися перебої з проведенням аналізів, бо немає за що придбати хімреактиви.

По-друге. **Швидку медичну допомогу**, яка створювалась в районі протягом багатьох років, налічувала 10 повністю укомплектованих машин і працювала задовільно, **одномоментно зруйновано вщент**. Спочатку область наказала передати 6 машин так званій екстреній допомозі з керівництвом у місті Бориспіль, а потім 4 машини передали в ЦПМСД. У результаті управління «швидкою» втрачено. Почалися скарги, бо екстрена допомога відмовляється їхати, мотивуючи тим, що виклик — не за її профілем. Машини, що залишились, не встигають вчасно виїжджати на виклики. Водночас машини «екстреної» здебільшого простоюють.

По-третє. До реформи всі види медичного обслуговування населення міста і району отримувало в поліклініці та лікарні, розташованих на одному майданчику із зручним транспортним сполученням. Унаслідок реформаторських діянь дільничних лікарів-терапевтів, які стали «сімейними лікарями», із поліклініки перевели у приміщення міського ЦПМСД, що розташовується в іншому районі міста. Тепер, щоб зробити аналізи чи пройти рентгенівське обстеження, хворий повинен їхати із ЦПМСД у поліклініку, а другого дня знову їхати в поліклініку за результатами, а відтіля — назад до міського ЦПМСД. Такі поневіряння призводять до **марнування часу, додаткових витрат і здоров'я**. У зв'язку з тим, що сімейних лікарів «приписали» до ЦПМСД Броварів, мешканців сіл, які до реформи були закріплені за певними дільницями, вони не обслуговують. Поки шукають місце для районного ЦПМСД, **медичне обслуговування селян зависло в повітрі**. До того ж у січні 2014 року в селах району закрили 6 невеликих стаціонарних відділень (15—20 ліжок), де селяни могли підлікуватись, бо в центральній районній лікарні не завжди бувають вільні місця. Виходить, що на утримання додаткового адмінперсоналу гроші знайшли, а втричі менше для сільської медицини — зась.

Але все це буде здаватись квіточками, бо, якщо до кінця реалізувати реформу з надання адміністративних послуг, мало не буде нікому: ні хворим, ні здоровим. Розпорядженням Кабінету Міністрів від 16.05.14 р. №523-р визначено перелік 52 адміністративних послуг, що надаються населенню органами виконавчої влади через відповідні центри. Тут послуги на всі смаки: від підприємницької діяльності і земельних відносин до паспортного обліку, реєстрації транспортних засобів та багатьох інших. Важко собі уявити, яких розмірів повинен бути той центр, якщо в Броварах і районі з кількістю 170 тисяч осіб щоденно в різні інстанції звертається понад тисяча. Знову-таки необхідно створювати додатково досить потужний апарат чиновників, які матимуть виключно функції посередника.

Закон України «Про адміністративні послуги» №5203-VI від 06.09.12 р. частково реалізовано. Створено дозвільні центри, які переважно обслуговують підприємців і надають низку послуг, що не ввійшли у вищезгадане розпорядження КМ. На цьому треба зупинити дію вищезгаданого закону, бо для його реалізації в повному обсязі необхідно віднайти досить значні кошти, а в результаті отримаємо вавилонське стовпотворіння. Не виключено виникнення небажаних збурень у настроях населення.

Вихід у галузі надання адміністративних послуг, на наш погляд, — простий. Необхідно повернути сільським і селищним радам функції, які в них відібрали на початку 2000-х.

«До 2004 року кожен мешканець села, не виїжджаючи до райцентру, міг отримати в сільраді більшість адмінпослуг, необхідних в повсякденному житті, — розповідає Г. Дуженко, голова села Богданівка. — Нині ми також надаємо низку послуг, але надавати всі послуги тільки в райцентрі, на мою думку, нереально. Є категорії населення, які просто туди не доїдуть».

Уже рік минув від початку Революції Гідності. Президент-втікач Янукович зник разом зі своїми поплічниками ще в лютому, а дієвих заходів з усунення реформаторських діянь його режиму не видно. Не можна все списувати на АТО, бо наведені вище приклади свідчать про небажання, а то й неспроможність місцевих органів влади розв'язувати питання на користь суспільства. Це видно на прикладі медичної реформи, яка значно погіршила якість надання медичних послуг населенню в регіонах, де вона проводилась.

На підставі вищевикладеного пропонуємо:

— скасувати закони «Про внесення змін до основ законодавства України про охорону здоров'я» та «Про порядок проведення реформування в системі охорони здоров'я в пілотних регіонах», прийняті у 2011 році;

— обласним, міським і районним радам разом з держадміністраціями в регіонах, де відбулася медична реформа, прийняти рішення про ліквідацію створених структур і повернути медичну галузь до стану, в якому вона перебувала до реформи;

— зупинити дію Закону України «Про адміністративні послуги» №5203-VI від 06.09.12 р.

— у рамках заходів з децентралізації влади повернути сільським і селищним радам можливість надавати населенню адміністративні послуги широкого спектра.

Такі заходи необхідно провести для того, щоб унеможливити проведення медичної реформи в інших регіонах України й уникнути негативних наслідків від подальшого впровадження Закону України «Про адміністративні послуги».

Ростислав ІЛЬЄНКО,
кандидат технічних наук, доцент.

Для поранених співала скрипка Страдіварі

Унікальну скрипку знаменитого майстра привіз до Дніпропетровська музикант-віртуоз Валерій Соколов. Він виконав всесвітньо відомі твори для мешканців і гостей міста, а також виступив в обласній клінічній лікарні, де проходять лікування поранені військовослужбовці із зони АТО.

— Для мене дуже важливо бути тут. Багато моїх однолітків сьогодні воюють за незалежність і волю України. Хочу подякувати вам за подвиг і подарувати музику, яка допоможе кожному якнайшвидше видужати, — звернувся скрипаль до поранених бійців.

Музикант зазначив, що відвідування госпіталю стало для нього «найважчим уроком за все життя».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.
Фото ipnews.in.ua.

ДОПОМОГА

Азербайджанці з нами солідарні

Громадська організація «Конгрес солідарності азербайджанців України» передала військовослужбовцям, які проходять лікування у Житомирському військовому госпіталі, холодильник, телевізор, а також соки, ліки. «Ми, азербайджанці України, хочемо підтримати країну в складний для неї час, — сказав голова організації Ільгар Мамедов. — Ми живемо тут і також воюємо за незалежність України. Вже троє азербайджанців загинули в зоні АТО». Голова Асамблеї національностей України Ровшан Тагієв висловив переконання, що тільки усі разом ми зможемо подолати труднощі, і побажав якнайшвидшого одужання пораненим. Нині на лікуванні в госпіталі перебувають 132 учасники АТО. Доброчинна акція приурочена до Дня солідарності азербайджанців усього світу, що відзначається 31 грудня.

Олексій КАВУН.
Житомир.
Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

Тренуються медичні добровольці

На Прикарпатті тривають навчання медичного загону «Гіппократ». 22 добровольці з усієї України прибули на базу центру «Воїн-патріот», що в селі Козина Тисменицького району Івано-Франківщини. Тут їх навчають надавати медичну та психологічну допомогу в зоні бойових дій. Також вони здобудуть навички надання першої невідкладної медичної допомоги і транспортування хворих та поранених в екстрених умовах.

«Ми свідомо обрали цей табір, бо умови в ньому наближені до польових, із мінімальним комфортом. Ми привезли інструкторів із найвищою кваліфікацією, які проводитимуть навчання за сучасними стандартами», — розповів один із тренерів, головний лікар обласного Центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф Володимир Похмурський. Медичних інструкторів у таборі сім. Це спеціалісти згаданого центру, які пройшли навчання в Польщі та сертифіковані за найвищим американським стандартом.

Медичний загін швидкого реагування «Гіппократ» є громадською організацією. До нього входять і лікарі, і люди інших професій. Основне завдання формування — надання медичної допомоги пораненим і хворим (військовим та цивільному населенню) у зоні бойових дій, природних катаклізмів та техногенних катастроф, участь у роботах із запобігання та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, надання кваліфікованої консультативно-лікувальної допомоги потребуючим. Після навчання добровольці вирушать у зону АТО.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Тридцять сім років тому, в ніч на 21 січня 1978 року, напередодні Дня Злуки, Олекса ГІРНИК на Чернечій горі в Каневі спалив себе за Україну. Тіло уродженця села Богородчани Івано-Франківської області знайшли вранці. В листівках, які Гірник розкидав на горі, він зазначив мету свого самоспалення: «Протест проти російської окупації на Україні! Протест проти русифікації українського народу! Хай живе Самостійна Соборна Українська Держава»

І Крим, і Тамань були частиною Київської Русі

Геополітичний простір сучасної України почав формуватися тисячоліття тому, ще в дописемні часи. Свідчення про це знаходимо в піснях, усній народній творчості. Пізніше — у візантійських і арабських хроніках. Деякі з них зберегли відомості про те, що Києво-Руська держава, яка виникла у Подніпров'ї у VII ст., доходила до кордонів волзьких булгар, Дону та Північного Кавказу. З посиланням на арабського автора аль-Масуді стверджує це і письменник, лауреат Шевченківської премії, професор Раїса Іванченко, з-під пера якої нещодавно вийшла нова книга «Україна і Крим». Про історію півострова, про те, хто його населяв з найдавніших часів, і поговоримо з відомою дослідницею.

— Археологія і хроністи залишили нам чимало фактів про народи Криму ще з епохи палеоліту. Цього достатньо, щоби зрозуміти, чия земля та насправді. Скажімо, за 1200 років до н. е. тут жили кімери, або ж ківери. Відомий український індолог Степан Наливайко прийшов до висновку, що населення Північного Причорномор'я, Криму та Лівобережної України в давніх античних авторів дістало назву сувіри, або ж сівери-сіверяни. Вони заселяли басейн річки Сіверський Донець, що тече Донеччиною, на яку нині, як і на Крим, претендують як на «исконно русскую землю». Подесення та інші території, у тому числі й півострів. Назва сівери грецькою звучить кімери.

— Отже, кімери-сівери або кімерійці були господарями усього Причорноморського басейну?

— Саме так. Тож не дивно, що в епоху творення Подніпровської держави слов'янами і русинами, тобто нашими пращурами, Таманський півострів — південно-східного Чорноморського побережжя Криму належав сіверським києво-руським князям. Ще наприкінці І ст. до н. е. грецькі автори згадують у Криму етнос — роксоланів-русів, з якими воював Мітрідат Євпатор. Відомий готський історик Йордан (VI ст.) називає їх ще антами. Цікаво, що цей народ в Криму розмовляв слов'янською мовою, тобто це були ті руси, які народилися і тривалий час жили в подніпровсько-слов'янському середовищі.

— Як переконати скептиків, що це було саме так?

— Тепер уже відомий факт, що у 860 році знаменитий просвітитель Кирило Філософ, перебуваючи у славному кримському граді Корсунь (так руси називали давньогрецький Херсонес, який після анексії Криму Росією з якогось дива став для неї сакральним), бачив там Євангеліє і Псалтир, що були «*руськими письменами писано, и человека обрет, глаголюща тою бесідою, и беседова с ним, и силу речи пришм, свои беседова прикладая различные письмена гласные и съгласна и к Богу молитву творя*». Дослідник П. Лавров у книзі «Кирило та Мефодій в давнослов'янському письменстві», що вийшла ще 1928 року, пише, що просвітителю показували книги русин. Їх зустріч, судячи з усього, відбулася до створення Кирилом слов'янської абетки, тож Філософ випробовував пізні звуки «*гласные и съгласна*», певно, шукаючи способів їх написання слов'янськими літерами. І той співбесідник учив Кирила своєї руськослов'янської мови, уточнюючи голосні й приголосні звуки у словах священних книг.

Заповідник «Херсонес Таврійський» (Севастополь).

— З усього випливає, що руси мали на той час писемність, — продовжує розмову професорка, перу якої належить низка книг-досліджень, а також історичні романи «Гнів Перуна» (1982), «Золоті стремена» (1984), «Зрада, або Як стати володарем» (1988), «Отрута для княгині» (1995), «Орли клекотали про волю» (2004) та інші. — У Подніпров'ї й Причорномор'ї ще в епоху трипільської культури вже існувала абетка, яка збереглася до пізніших часів. Не виключено, що «руські письмена» священних книг саме й базувалися на писемності трипільської доби. Як стверджує наш історик М. Брайчевський, це було «так зване русько-хозарське письмо, існування якого засвідчено східними авторами», це був «рунічний алфавіт», що поширився у першій половині I тисячоліття від Причорномор'я до скандинавських країн, так званий «протоглаголичний» алфавіт.

Та згодом популярнішою стала абетка, створена Кирилом Філософом, яка й утвердилася у більшості слов'янських народів. У давніх хроніках, зокрема XI ст. — в «Сказанні про граматику руську», стверджується, що «*...грамота руська явилася Богом дана в Корсунь Русину, от нея же научился філософ Константин*».

— Тож бачимо, що на території Кримського півострова жили руси, котрі уже в IX ст. користувалися своєю писемністю і мали перекладені християнські книги русько-слов'янською мовою, — робить висновок Раїса Петрівна. — І так, певно, було і в інших місцях Причорноморсько-Подніпровського регіону, яким володіли київські князі.

— Відомості про давні зв'язки України і Криму зберегла, мабуть, і топоніміка.

— Боротьба населення Подніпровсько-Прикарпатського регіону з кочівниками (зараз ми стали у вирішальний бій зі страшною ордою), консолідували наш етнос в окрему політичну і національну спільноту, яка вже з XII століття ототожнює назву «Русь», «Руська земля» з назвою «Україна».

Так, арабський географ Ідрісі у 1153 р. називав Керченську протоку «гирлом руської ріки», а також вказував, що поряд із містом Керч було місто Россіа, крім того, поселення Рос, Росіа, Рософар. Тендрівська коса називалась Росо, поселення біля Євпаторії — Россіка.

За всієї поваги до різних етносів і народностей, варто зазначити, що в цей час у східних регіонах Київської імперії Рюриковичів — Ростовсько-Суздальській землі — переважають угро-фінські племена: мордва, чемериси, бургаси, меря, весь, мурома, яким прийшлі з Подніпров'я поляни принесли містобудування, писемність, освіту, християнство.

У ті й пізніші часи все, що називалося руською землею і мало корінь «рос», було пов'язане лише з Київською Руссю.

— Московське князівство назвав Росією Петро I після перемоги у Північній війні. Він присвоїв собі назву нашого державного утворення, а разом з нею і нашу історію...

— Але з неї не можна викреслити відомості про те, як господарювали київські князі на березі Чорного (Руського моря) — князь Ігор посадив на Таманському побережжі у створеному Тмутараканському князівстві свою людину. Саме сюди він прибув у 941 році після невдалого походу на Візантію. Згодом там утвердився його онук Мстислав, князь Чернігівський. Візантійський хроніст Лев Диякон писав ще про одного київського володаря — Святослава, що той прийде «у свої області, до Кімерійського Боспору» після походу проти болгар. Пізніше, у 1064 р., там захопилює владу онук Ярослава Мудрого князь Ростислав.

Іншу, не менш цікаву сторінку вписали в історію Криму й українські козаки. Але то вже тема іншої розповіді.

Світлана ЧОРНА.

Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.

«Одобрямс»–1654 подібний до «референдуму–2014» на Донбасі

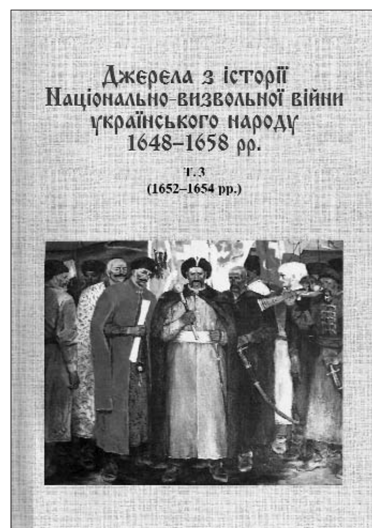
Відомий джерелознавець, доктор історичних наук Юрій Мицик (на знімку) видав третій том документів «Джерела з історії Національно-визвольної війни українського народу 1648—1658 рр.». В ньому опубліковано листи, протоколи допитів полонених, універсали 1652—1654 років з архівів Варшави, Кракова, Вроцлава, Мінська, Москви, Києва про військово-політичні події, боротьбу українського народу за свободу й державну незалежність. «Підготовка цього тому відбувалася в часи Майдану і московської агресії в Криму і на Донбасі, — пише у передмові упорядник. — Надто важко морально друкувати джерела XVII ст., коли постійно чекаєш свіжих новин з фронту і особливо, коли вони приходять трагічні». А сам Ю. Мицик (у кінці грудня йому виповнилося 65 років! — Авт.) ***по-справжньому проявив себе на фронті боротьби за правду, у розвінчуванні радянських та імперських міфів.***

Ще у 1669 році гетьман Дем'ян Многогрішний не міг допомогти московським дякам знайти жодного документа, що стосувалися Переяславської ради та договору 1654-го. Ці події через брак джерельної бази вже тоді й упродовж наступних століть обросли тенденційними та легендарними «додатками», фантазіями про «доленосний вибір українського народу», «возз'єднання навіки». Сотні книг написані в такому дусі! Як переконливо доводить Ю. Мицик, не все було так просто і однозначно. На його думку, «не існувало російсько-українського договору 1654 р., тобто завершеного документа, створеного в двох примірниках, котрими сторони обмінювалися» (с. 345). Проаналізувавши присяжні книги, історик дійшов висновку про явну фальсифікацію представниками Московської держави «всеукраїнського референдуму» 1654 р.: списки тих, хто нібито присягав царю, складали на основі існуючих полкових реєстрів. Царські представники нереально швидко об'їздили багато міст і сіл Гетьманщини. У Переяславі, як зазначав у листі від 2 лютого 1654 р. шляхтич Семен Павша, «переяславських міщан гнали до присяги, якій вони дуже опиралися». «На другий день було сповіщено весь київський магістрат і поспольство, аби йшли присягати, — писав той сучасник події. — Ті дуже впиралися й не хотіли йти, але їх, як бидло, гнали козаки... Його мость митрополит не дозволив присягати, так само, як і отець архімандрит, і все духовенство, пославшись на те, що не мають згоди від константинопольського патріарха» (с. 143). 27 січня 1654 р. чорнобильський протопип теж писав про це до підстарості: «Чорнобиль зайняв царський стольник Василь Петрович Кікін в четвер... Було крику й плачу, коли до присяги гнали міщан» (с. 139). Чернігівський воєвода Єжи Тишкевич у листі до коронного канцлера від 1 березня 1654 р. сповіщав про те, як з Москви «обіцяють царське жалування й усякі вольності» (с. 150). За його прогнозом, «смерті подібні ці обіцянки».

Деякі документи промовисто нагадують події з так званим референдумом на Донбасі-2014! Російська загарбницька фразеологія не змінилася за 360 літ!

Понад 1200 оприлюднених Ю. Мициком документів у трьох томах істотно доповнюють історію сотень населених пунктів України. Адже згадуються вперше саме у цих друкованих збірках. Видання містять великий масив відомостей про учасників повстань, старшин, полковників, діяльність та позицію українських монастирів, церковних ієрархів. Дослідник увів у науковий обіг сотні документальних сюжетів, що прояснюють складну політичну ситуацію тієї доби.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото автора.

 Історик дійшов висновку про явну фальсифікацію представниками Московської держави «всеукраїнського референдуму» 1654 р.

Пошуки миру під час терору

ТЕМА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Тим часом ескалація конфлікту на сході України була однією із тем обговорення у понеділок на зустрічі міністрів закордонних справ країн ЄС у Брюсселі. А також телефонних розмов глави дипломатії ФРН Франка-Вальтера Штайнмаєра зі своїми колегами у Києві та Москві. У Брюсселі він заявив, що цього тижня слід ухвалити рішення, чи взагалі варто проводити в Астані ще одну зустріч лідерів ФРН, Франції, Росії та України?

Мені щоразу хочеться поспівчувати Штайнмаєру після того, як він з надією начебто перетинає якусь перешкоду у прагненні спонукати до миру сторони російсько-українського конфлікту. Здавалося б, ось воно: хоч і терор, а до нехай навіть хисткого миру — лише крок. Але в останню хвилину найбільш зацікавлені в цьому перемовники саме його і... не роблять.

На чому вони «спотикаються» і через що неспроможні переступити? Адже саме на переговори та європейське посередництво покладалися великі надії — передусім на зупинення ескалації конфлікту. Але... Об'єкт агресії вважає єдино правильним рішенням відновлення повного контролю над своєю територією. Натомість агресор відхрещується, мовляв, і я — не я, і хата не моя, а українці воюють одне з одним...

Та війну, яку не Україна розпочала, треба закінчувати. Але чи нині можливо це зробити без болісного компромісу, прийнятного для обох сторін — і Росії, і України? Міжнародні посередники, як, зрештою, і Київ, вважають, що основою для деескалації конфлікту є Мінський протокол. Німецькі експерти, аналізуючи ситуацію, доходять висновку, що проблема у невиконанні сторонами його деяких положень. А почасти й у неможливості їх виконання, оскільки чимало пунктів — суперечливі.

Чи не найскладніша проблема — узгодження демаркаційної лінії, чи лінії фронту, яка розділяє території, що перебувають під контролем українського уряду і бойовиків. Саме звідси слід відтягнути важке озброєння і створити буферну зону. Але її, зафіксованої у Мінському протоколі минулого вересня, вже не існує: деякі ділянки захопили сепаратисти, на інші просунулися сили АТО.

Нині лінія, зафіксована у вересні, а це територія обсягом у кількасот квадратних кілометрів, не відповідає фактичній ситуації. Та додався ще Донецький аеропорт, де точаться запеклі бої, і шматок котрого відхопили бойовики. Тож демаркаційна лінія знову пересунулася. За Мінським протоколом — чия територія? Хто це вирішить чи скаже? Розв'язати такі «вузли» намагаються дипломати «нормандського формату». Поки що їм це не вдається, бо й у них небагато варіантів: повертатися на попередні позиції, або робити обмін територіями. Легко сказати...

Самі міжнародні посередники мають водночас розв'язувати питання припинення вогню, відведення важких озброєнь та іноземних бійців, доступу до гуманітарної допомоги, обміну полоненими. А про становище людей на сході країни, яке щодень погіршується, годі казати. Франк-Вальтер Штайнмаєр називає це «неймовірно заплутаною нерозберихою».

Розв'язання багатьох питань залежить від Києва, з яким співпрацює Берлін. Але чимало таких, що їх урегулювання неможливе без участі тих, хто фактично утримує владу у самопроголошених «ЛНР», «ДНР». А для них — «не указ» що Берлін, що Москва...

Перемовники в «нормандському форматі» намагаються дійти згоди щодо імплементації Мінського протоколу. Та його підписали і сепаратисти, які зобов'язалися виконувати ці домовленості. Подобається це кому, чи ні, а вони вважають себе гравцями і претендують на участь у переговорах.

Але на цей варіант не погоджується Київ, який не визнає за сепаратистами статус рівноправного учасника офіційних переговорів на міждержавному рівні. Оскільки діалог з ними все-таки доводиться вести, то створено неформальну контактну групу під головуванням ОБСЄ, за участю РФ, України та сепаратистів. Щоправда, річ не лише у незгоді Києва визнавати переговірниками сепаратистів: постає низка статусних і конституційних питань, на які важко знайти відповідь.

З другого боку, офіційний Берлін занепокоєний тим, що Київ згортає соціальні виплати і субсидії, щоб мати кошти для масштабної програми переозброєння. А німецькі посередники в урегулюванні конфлікту на сході України виходять з того, що він має розв'язуватися мирним шляхом. Хоч і усвідомлюють, що Росія теж досі не відмовилася від агресивних планів щодо України: політично дестабілізувати країну, що, ймовірно, може призвести до її розчленування...

Німецькі політики та експерти намагаються з'ясувати, як зупинити нову ескалацію збройного конфлікту на сході України, і чому досі усі зусилля не дали бажаного результату? І доходять висновку, що головна причина — у непоступливості та відсутності доброї волі до встановлення миру сторін, які займаються урегулюванням кризи в Україні. Якби ж то було так просто...

Тим часом Франк-Вальтер Штайнмаєр переконаний: ситуацію можна розрядити лише в разі, якщо Росія та Україна будуть по-справжньому зацікавлені у встановленні коли не справжнього і негайного миру, то міцного перемир'я. І мало не заклинає: «Обидві сторони повинні усвідомити, що воєнного врегулювання цього конфлікту бути не може!». Тому запевнив, що уряд ФРН робитиме все можливе, аби «не допустити нового рецидиву широкомасштабної військової конфронтації».

Усе це має місце бути. Але здається мені, що наші доброзичливці й самі до пуття не знають, як нам усім вийти із ситуації, що склалася...

Валентина ПИСАНСЬКА.
Берлін.
vpysanska@gmx.de

СВІТ БЕЗ КОРДОНІВ

№ 9 (6013) СЕРЕДА, 21 СІЧНЯ 2015

Сьогодні в Україні переважно хмарно, дощ із мокрим снігом, на крайньому півдні — дощі, у північних областях — налипання мокрого снігу. Вітер змінних напрямків, 10—12 м/с. Температура вночі від 3 градусів морозу до 2 тепла, на півдні 3—7 градусів вище нуля. Вдень на півночі та сході від 0 до 4 градусів тепла, на півдні й на Закарпатті 5—11 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 21 СІЧНЯ

1924. ВУЦВК ухвалив постанову «Про особисту недоторканність прокурорів, слідчих та суддів». 1942. ЦК ВЛКСМ ухвалив постанову «Про мобілізацію лижників з комсомольсько-молодіжних лижних формувань у Червону армію». 1994. У Харкові відбувся перший в Україні відкритий земельний аукціон, який розпочав епоху вільного й відкритого продажу землі в країні. 1999. Міністерства юстиції та внутрішніх справ України ухвалили рішення про спільну діяльність щодо виявлення викрадених транспортних засобів та уникнення їх незаконного придбання і реалізації. 2008. Пішов з життя Володимир Пристайко — український державний діяч, генерал-лейтенант юстиції, заслужений юрист України.

Україна — новий символ Європи

«Україна має стати повноправним членом європейської сім'ї народів, оскільки вже є її історичною, духовною та інтелектуальною частиною. Вже є її захисником та новим символом Європи», — заявив Петро Порошенко під час виступу в Університеті Цюріха *(на знімку)*.

Саме в цьому закладі 1946 року сер Вінстон Черчилль виступив з промовою про майбутню об'єднану Європу. До слова, виступ глави української держави організатори назвали «Спеціальною лекцією Черчилля 2015». Під час виступу Петро Порошенко представив програму реформ та озвучив плани «за 5 років досягти європейських стандартів» і подати заявку на членство у Євросоюзі. Розповів про тероризм в Україні й зауважив, що Україна «виборює європейські цінності, перш за все свободу, суверенітет та демократію».

Невідомі спробували зірвати виступ викрикуванням прокремлівських гасел. «Тут, у Швейцарії, ці люди можуть говорити все, що побажають, у присутності Президента України. І в цьому наша сила. У Росії таке було б неможливим», — заявив Порошенко у відповідь на гнівні крики на свою адресу. Аудиторія зустріла цей коментар оплесками, **повідомляє Укрінформ.**

Візит Президента до Швейцарії розпочався 19 січня. Сьогодні він планує взяти участь у спеціальній сесії «Майбутнє України», яка відбудеться в рамках давоського Всесвітнього економічного форуму.

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

ПЛАНЕТА

200 мільйонів доларів вимагають за японських заручників

Бойовики угрупування «Ісламська держава Іраку та Леванту» (ІДІЛ) взяли в заручники двох громадян Японії. Це Кенджі Гото — журналіст, керівник компанії, яка спеціалізується на створенні документальних фільмів та репортажів з «гарячих точок», та Харуна Юкава — власник приватної військової компанії. Сталося це після того, як у Токіо оголосили про рішення виділити невійськову фінансову допомогу в 200 млн. доларів країнам, які потерпають від тероризму.

Бойовики опублікували відеозапис, на якому вимагають викуп за заручників — саме стільки, як і обіцяна допомога (200 млн. доларів). Якщо грошей не буде впродовж 72 годин, японців стратять. «Ви з гордістю пожертвували 200 млн. доларів на вбивство наших жінок і дітей, на знищення будинків мусульман», — каже бойовик на відеоролику. У цій особі вже впізнали вихідця з Великобританії, який вбивав заручників з інших країн.

Ніна БАЛИКОВА.

Токіо.

Італійці вшанували пам'ять загиблих одеситів

В Італії, у місті Черіано-Лагетто (провінція Монца-Бріанца), з'явилася площа на честь мучеників Одеси. Таким жестом влада міста вирішила вшанувати пам'ять понад 30 тисяч євреїв, спалених заживо нацистами в період з 22 по 24 жовтня 1941 року, а також згадати епізод з новітньої історії — події 2 травня 2014 року, що відбулися в одеському Будинку профспілок. Площа Мучеників Одеси розташована в «серці» Черіано-Лагетто, перед будівлею центральної пошти.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Затримали ісламістів

У суботу правоохоронці Греції одержали із Брюсселя прохання колег перевірити, чи не перебувають у країні ісламісти, підозрювані в підготовці терактів у Бельгії. Уже в неділю поліцейські затримали чотирьох марокканців за підозрою в причетності до ісламістського руху. Грецькі ЗМІ, з посиланням на джерело в прокуратурі Бельгії, повідомили, що принаймні один із заарештованих може входити до однієї із терористичних джихадистських груп, які готували замах на поліцейських. Тому бельгійська влада вимагатиме негайної екстрадиції підозрюваного в Брюссель.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Кремль може одержати санкції і через Іран?

Міністр оборони РФ генерал армії Сергій Шойгу та його іранський колега бригадний генерал Хосейн Дехган підписали в Тегерані угоду про військову співпрацю між двома країнами. «Створена теоретична основа взаємодії у військовій сфері», — сказав російський міністр. Він зазначив, що на переговорах була досягнута домовленість про те, щоб двостороння взаємодія «мала велику практичну спрямованість».

Раніше Москва й Тегеран уклали угоду про постачання нафти в обмін на зерно. Одразу після цього США заявили, що припускають можливість застосування санкцій стосовно Росії у зв'язку з такими домовленостями, повідомила офіційний представник Держдепартаменту Джен Псакі. Реакція світу на нові угоди ще не надходила. Нагадаємо, щодо нафтового сектору Ірану діють санкції США і ЄС. Під дію цих санкцій потрапляють і держави, які здійснюють операції з імпорту іранської нафти.

ФОТОФАКТ

Голландці відсвяткували Національний день тюльпанів. Площа Дам у центрі столиці перетворилася на сад, де «виросли» 200 тисяч різнокольорових квітів.

Фото Xinhua/ Укрінформ.

Хлопчик, розпоротий солдатом, помер. Малюк, на жаль, реальний. А солдат — російський

Розпоротий штик-ножем шестимісячний малюк Серж Аветисян — єдиний, хто вижив після знищення російським солдатом Валерієм Пєрмяковим вірменської сім'ї у Гюмрі, помер. «Згасло світло, яке було єдиною розрадою для нас після різанини в Гюмрі, яке залишало надію зробити щось, аби хоч якось повернути навіки втрачене. На жаль, не вийшло, незважаючи на всі можливі й неможливі зусилля, не вийшло», написано в співчутті президента Вірменії Сержа Саргсяна. Цю, сьому, смерть у Вірменії сприйняли особливо гостро. Похорон малюка заплановано на сьогодні.

Передбачаючи посилення антиросійських виступів, до Гюмрі перекинули додаткові поліцейські підрозділи. І хоча місцева влада переконує, що йдеться про звичайну ротацію, спостерігачі говорять про збільшення кількості поліцейських в районі російського консульства та військової бази.

Вірменію не безпідставно називають найбільш залежною від Росії країною СНД. Москва навіть на сплачує за базування своїх військ на території Вірменії, яка сподівається на захист Росії у випадку агресії з боку Азербайджану чи Туреччини. Дарма, що нині Росія проводить політику на зближення із Туреччиною та продає Азербайджану сучасне озброєння, якого не має Вірменія.

Але все кардинально змінилося після трагедії в Гюмрі. Вірмени не можуть зрозуміти, чому російська сторона не хоче передати вірменському правосуддю вбивцю.

Чи можуть трагедія в Гюмрі, її замовчування в російських ЗМІ і небажання Москви йти на поступки щодо передачі злочинця спровокувати радикальні антиросійські настрої у країні — про це «Голос України» запитав голову Єреванського прес-клубу Бориса Навасардяна: «Настрої вірменського суспільства щодо Росії з великою вірогідністю можуть змінитися, якщо вимогу про передачу підозрюваного під юрисдикцію слідчих і судових органів Республіки Вірменія буде проігноровано. Очевидно, що до будь-яких висновків і рішень відповідних російських органів тут ставляться, м'яко кажучи, з підозрою. Достатньою підставою для цього є поведінка російських ЗМІ, у тому числі в контексті гюмрійської трагедії, і зарозумілі, ксенофобські заяви багатьох російських політиків на адресу колишніх радянських республік...

Окрім того, відмова від передання означатиме, що кілька положень угоди про перебування російської військової бази у Вірменії, практично, не діють. Відповідно, безповоротно постане питання про перегляд всього документа, так само, як і умов взаємодії з російськими прикордонниками. І взагалі актуалізується тема договірних відносин з Москвою в усіх напрямах, оскільки досі вони базувалися на безумовній довірі. Що стосується антиросійських настроїв у широкому сенсі, то їх зростання і «купірування» однозначно залежатимуть від того, як конструктивно та з повагою до національних почуттів вірмен, суверенітету країни поставиться Москва».

Коли верстався номер, стало відомо, що публічний суд у справі про вбивства в Гюмрі відбудеться у Вірменії. Про це повідомив голова російського слідчого комітету Олександр Бастрикін на зустрічі з президентом Вірменії Сержем Саргсяном, повідомляє сайт глави держави.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Над номером працювали: Ганна ЛУКАНСЬКА, Тетяна УВЄРОВА, Ірина ТИЩЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
- (р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 39673
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

